

KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl: 15 Sayı: 62 Ekim - Kasım - Aralık 2012

ABDULLAH GÖKGÜN	• MEHMET BALCI
BİLAL GÖKGÜN	• NİĞMETULLAH UÇAR
ÇETMİ'DEN HABERLER	• NURETTİN ÖZEL
DR. ALİ ÖZEL	• OSMAN ARI
EMİNE KELEŞ	• PINAR ÖZEL
FATİMA ZEHRA YERLİKAYA	• RAMAZAN YERLİKAYA
HALİS YAZICI	• SALİH ÜNAL
HÜSEYİN EŞİYOK	• ŞEREF ÇİLEK
KERİM BOZDAĞ	• ŞÜKRÜ KARACA

DEDEOĞLU İNŞAAT Ltd. Şti.

**Satılık
Lüks
Daireler**

Dedeoğlu İnşaat
tarafından
Çetmi'mizde
yapımı tamamlanan
üç daire
birbirinden cazip
fiyatlarla satılıktır.

Dede Bozdemir
0 532 611 48 75

Sıddık Bozdemir
0 536 323 00 14

Düdenbaşı Mah. 2303. Sk. No. 42 Kepez / ANTALYA

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü

MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi | Hüseyin EŞİYOK
Anamur | Abdullah KASAP
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Mehmet Ali GÜVEN
İzmir | Ahmet GÜÇLÜ
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Ali BİRCAN
Fransa | Baki SOLMAZ
88 Fransa | Bilal BALCI

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ

0539 232504 42

0242 426 25 73

e-posta

kerim.bozdog@gmail.com

yeterlajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN
Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No: 35-896375-7

ADRES

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı
Kat:2 No: 186
Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332.351 26 67

Grafik Tasarım
Ahmet Aka

BASKI

ÇİMKE
BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
ve TURİZM HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA

BASKI TARİHİ
ŞUBAT 2013

ABDULLAH GÖKGÜN • MEHMET BALCI
BİLAL GÖKGÜN • NİGMETULLAH UÇAR
ÇETMİDEN HABERLER • NURETTİN ÖZEL
DR. ALİ ÖZEL • OSMAN ARI
EMİNE KELES • PINAR ÖZEL
FATİMA ZEHRA YERLİKAYA • RAMAZAN YERLİKAYA
HALİS YAZICI • SALİH ÜNAL
HÜSEYİN EŞİYOK • ŞEREF ÇİLEK
KERİM BOZDAĞ • ŞÜKRÜ KARACA

İÇİNDEKİLER

SELAM İLE 2	23,24, 28, AŞK
ÇETMİ'NİN SESİ'NDEN 3	30 İSİM GENEL KURULU
SEVGİ SAYGI HOŞGÖRÜ 5	32 ŞERİFE ABLAMIZ
SÖYLESEM TESİRİ YOK 7	33 MUSTAFA AKCAN
KÖYÜMÜ ZİYARET 10	34 BAHATTİN UÇAR
RECEP HASAN 15	35 VEFAT EDENLER
MEHMET ŞAŞMAZ 16	36 İMAN GÜCÜ
ÇETMİ'DEN HABERLER 19	38 HASBİHAL
MUHİDDİNLER 20	40 ALLAHA HESAP...
TAĞCILAR 21	42 KELEŞ MUSTAFA
KADİR VAROL 22	43 RECEP HASAN ANISINA
EVLLENENLER 23	46 İYAK

2013 ÇETMİLİLER GÜNÜ
10 AĞUSTOS 2013 CUMARTESİ GÜNÜ

Selam ile...

Kerim BOZDAĞ

**Geldik gidiyoruz.
Bütün mesele bu.
Ve düğüm de burada.
Gelişimiz elde değildi,
gidişimiz de öyle.
Gelişini ve gidişini
engellileyemediğimiz
bir hayatın acaba
ne kadarı bizim?**

Yaşadığımız hadiselerden öğrendiğimiz gerçeklerle geleceğe doğru adım adım ilerliyoruz. Gelecek dediğimiz şey ne acaba? Bu dünya nimetlerinden yararlanarak yaşlanıp, çaresiz dertlere duçar olduktan sonra bu dünyadan geçip gitmek midir? Yoksa öte âleme göç etmek midir?

Bu dünyadan geçip gidenler yanlarında bir şey götürme şansına sahip olamadılar. "Kefenin cebi yok" tabi. Ne aldın ne götüreceksin? Dünya hayatının aldatıcılığı, en çok ölüm anlarında hatırlanır, hissedilir. Sonra hemen hemen her şey unutulur gider. Taa ki, bizi yakından etkileyecek yeni bir hadise meydana gelinceye kadar. Yakinen tanıdığımız insanların ölümü ile sarsılır, tarif edilmez acılar yaşarız.

Hayatımızı daha ne kadar bir zaman dilimi içerisinde, -bugünkü halimiz neyse öylesürdürebileceğimizi zannediyoruz? Yaşayacağı hayat süresinin ne olduğu hakkında bir fikri olan var mı? Yok elbette.

Geldik gidiyoruz. Bütün mesele bu. Ve düğüm de burada. Gelişimiz elde değildi, gidişimiz de öyle. Gelişini ve gidişini engellileyemediğimiz bir hayatın acaba ne kadarı bizim? Bizim

zannettiğimiz şeyler gerçekten de zannettiğimiz gibi bizim mi? Değil elbet.

O halde bizim yaratana teslim olmaktan başka çaremiz var mı?... Yok. O hayde haydin kurtuluş... diyoruz ve bu sayımızla sizleri baş başa bırakıyoruz.

Bu sayımızda; Sayın hemşerimiz Şükrü Karaca gerçekten çok önemli gördüğümüz mevzularda bizleri aydınlatmaya devam ediyor...

Sayın Niğmetullah Uçar, ısrarlarımıza rağmen yeni yazı vermeyeceğini beyan ederek dergimiz sayfalarında yer alma kararı ile bizi üzmüştü. Şimdi kendi kararını tashih ederek aramıza tekrar katıldı. Onun vefat edenlerle ilgili şiirlerini maalesef uzunlukları sebebiyle kısaltarak yayınlıyoruz. Şiirlerin tamamını okumak isteyen hemşerilerimiz www.cetmim.com adresinden takip edebilirler...

Bu sayımızda burs alan öğrencilerimizin listesini yayınlıyoruz. Aslında onlar biz Çetmililerin gurur tablosudur. Her birisi birbirinden güzel özelliklerle donanmış bu gençlerimizi tebrik ediyor, istikbalin yüz akı olacak bu gençlerimizi selamlıyoruz...

Çetmi'nin Sesi'nden

Mehmet BALCI

**“Dünya zindandır.
Bizde zindanda ki
mahkûmlarız.
Zindanı del,
kendini kurtar.”
Hz. Mevlana**

**“Bu dünya hayatı
oyundan ve eğlenceden
başka bir şey değildir.
Asıl hayat, ahiret hayatıdır.
Keşke bu gerçeği
bilselerdi.”
(Ankebut-64**

Dünya hayatı hızla geçip giden ve sonunda ölüm olan kısa bir zaman dilimidir. Çocukların veya yetişkinlerin bir oyun kurup da 1-2 saat sonra dağılmaları gibi bir şeydir. Eğer ahiret hayatı göz önünde bulundurulmaz da, dünya hayatı insanın hedefi haline gelirse, kulun bütün çabası dünyalıkları toplama ve dünyalık nimetlerden faydalanma ve nefsi arzularını tatmin olursa işte o zaman, dünya bir oyun ve eğlence olmaktan öteye geçemez. Bir gün oyun ve eğlence biter, mahrumiyet başlar. O gün pişmanlıkta fayda vermez.

Ayeti kerime, dünyadan tamamen yüz çevirmeyi ve dünyalıklardan tamamen el etek çekmeyi de amaçlamıyor. Gaye dünyanın helal ve temiz olan nimetlerinden yararlanırken ahiret'i göz önünde bulundurma ve yüce yaratanın çizdiği sınırları aşmamaktır. Çünkü, sınırlar aşılar ve Allah'ın koyduğu kurallar çiğnenirse, gerçek hayat olan ahirette perişan oluruz. Hedef ahiret olursa, nefsin sınır tanımayan istek ve arzularına da esir olmaktan kurtuluruz. Çünkü nefis her istediğini elde ederse o zaman nefse tutsak olur ve ebedi hayat idealinden uzaklaşırız.

Bize verilen kısa ömür sermayesini Allah ve resulünün direktifleri doğrultusunda sürdürebilir, şeytanın ve dünyalıkların aldatmasından kendimizi koruyabilirsek, gerçek hayat olan ahirette arzulayacağımız bütün nimetler önümüze serilecektir. Çünkü, gerçek hayatta ne ölüm var, ne hastalık var, nede sinir ve sıkıntı vardır. Rab-bimiz ayeti kerimenin sonunda “eğer bilselerdi şu geçici ve çok kısa olan dünya hayatını, ebedi cennetlere tercih etmezlerdi” hatırlatmasını yapıyor. Sonsuz nimet ve cennetlerin yanında geçici ve bir gün yok olacak olan dünyanın ne değeri olabilir ki?

Değerli dostlar, dünya bir imtihan. Allah cc. ayeti kerimede “O (Allah) hanginizin daha güzel iş yapacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı.” (Mülk- 2.) Bu dünya imtihanı sonunda ölümle tanışınca kimin hangi dereceler elde ettiği ortaya çıkacaktır. “Kim zerre kadar iyilik yaptıysa karşılığını görecektir ve kim zerre kadar kötülük yapmışsa karşılığını görecektir” (Zilzal 7-8.)

“Kıyamet günü, öyle doğru, öyle hassas teraziler kurarız ki, kimse en küçük bir haksızlığa uğratılmaz, bir hardal tanesi

kadar bile olsa her şeyi tartıya sokarız, hesap görücü olarak kimse bizden ileriye geçemez" (Enbiya -47) Allah kuluna kıl kadar bile zulmetmez. Herkes amelinin karşılığını görecektir.

Müminin dünyadaki esas hedefi, imtihanı kazanıp yaratanın rızasını elde etmek ve esas hayat olan cennet ve nimetlere kavuşmak olmalıdır. Dünya, yolculuğa çıkan bir kimsenin sefer esnasında, bir ağaç altında kısa bir süre dinlenme ve sonra yoluna devam etmesi gibidir. Dinlenme esnasında nefis ve şeytanın hile ve tuzakları bizi yolumuzdan alıkoymamalıdır. Peygamberimiz (sav.) bu manada **"Dünya ile benim ne alakam var, ben dünyada bir ağaç altında gölgelenipte bırakıp giden yolcu gibiyim"** (Tirmizi) buyurarak geçici dünyaya aldanmamayı bizlere bizzat yaşayarak göstermiştir.

Konumuzun başında geçen ayeti kerimeye tekrar dönersek, rabbimiz sırf dünya ile meşgul olanlar için hayatın bir oyun ve eğlenceden ibaret olduğunu, ona anlam katan Allah'ın rızası gözetilmeden yapılan işlerin boş ve manasız ve faydasız şeyler olduğunu, çoğu zaman insana bir fayda da temin etmediğini beyandan sonra, esas hayatın bütün canlılığı ve unsurlarıyla ahiret hayatı olduğunu, orada sıkıntı ve meşakkatlerden uzak, bütün arzuları tatmin eden bir hayatın yaşanacağını ve bu hayatın geçici olmayıp sonsuza kadar devam edeceğini beyan ediyor.

İmam-ı Gazali; **"Bir kimsenin dünyaya ticareti ahiret ticaretine mani olursa, o kimse bedbahttır, zavallıdır. Bu durum bir çömlek almak için altın kupayı vermek gibidir. Akıllı adam bir toprak parçası için kupayı verir mi?"** der.

Bizler, yukarıda vermiş olduğumuz âyet-i kerime ve diğer hakikatler ışığında yolumuzu aydınlatacak amellerle geleceğimizi kurtaracak ebedi hayat için çalışmalı ve dünya hayatının aldatıcı hilelerine kanmamalıyız vesselam.

anne...

sana öyle muhtacım,
ekmek kadar, su kadar
duaların ilacım
cennet kokusu kadar

ahmet aka

Sevgi Saygı ve Hoşgörü

Osman Arı

**Müslümanlar
birbirlerine iyiyi
doğruyu hakkı hakikati
gösterme, güzel
nasihatlerde bulunma,
çirkin ve zararlı
olanlardan men
etmede vazifelidir.**

Çok değerli hemşerilerim öncelikle hepinizi selamların en güzeli olan Allah'ın selamı ile selamlıyor yeni bir yılımızın inşallah ülkemizde ve dünyamızda sevgi dolu barış dolu güzellikler dolu bir yıl olması dileklerimle başlıyorum.

Yaratılmışların en güzeli en değerlisi olan insanı rabbimiz yaratmıştır. O zaman güzel söz söylemek iyi davranmak İslam'ın ana prensiplerinden biridir. Belki bazı insanlar güzel söz söylendiği zaman bunu iltifat etmek, sevgisini dile getirmek ya da umut veren konuşmalar olarak anlar. Ancak güzel sözler sadece bunlar değildir. Mesala;

Güzel söz gönül alan, onur kırmayan, hak ve doğruyu gösteren bütün sözlerdir. Yaşadığımız bu toplumda sevginin, hakkın ve doğrunun üstün tutulması, nefretlerin ve düşmanlıkların giderilmesi ile mümkün olacaktır. Bizim Peygamberimiz iki cihanın Güneşi gönüllerin sultanı kâinatın var olmasının sebebi sevgilimiz önderimiz... İnsanlara karşı güzel söz söylemeyi emir ve tavsiyede bulunmuştur. Kendisi örnek hayatında hiçbir zaman kaba söz söylememiştir. Güzel söz

söylemenin de sadaka olduğunu buyurmuştur "onun için, güzel bir söz söyle sadaka vermiş ol"

(Buhari)

Bunun yanında toplumun mutlu ve huzurlu yaşaması için, ilkelerden biride dayanışma ve yardımlaşmadır. Maddi yardımlaşma ve dayanışma hususunda her Müslüman ihtiyaç içindeki kardeşlerine Allah'ın rızası için yardım etmek zorundadır. Rabbimiz ayeti kerimesinde "Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık hayra sarf edenler var ya, onların mükâfatları Allah katındadır. Onlara korku yoktur, üzüntüde çekmezler." Bakara suresi, 2/274) Onun için, toplumların kalkınması, ayağa kalkması ancak dayanışma ve yardımlaşma ölçüsünde mümkün olacaktır. Maddi yardımlaşma ile beraber ikinci yönü de ahlakidir. Müslümanlar biri birbirlerine iyiyi doğruyu hakkı hakikati gösterme, güzel nasihatlerde bulunma, çirkin ve zararlı olanlardan men etmede vazifelidir. İşte toplumların huzurlu ve mutlu olması ancak bu görevlerin yerine getirilmesi ile mümkündür.

>>>>>>

Sevgi deyince de ilk akla gelen Yunus Emre'mizdir.. Yunus Emre Hak sevgilisi insan sevgilisi 1300'lü yıllarda yaşamış Moğol istilası nedeniyle devlet otoritesinin bozulduğu, insanların umutsuzluğa kapıldığı bir dönemde dünyaya gelen Yunus EMRE sözleriyle şiirleriyle bir sevgi seli oluşturmuştur. O günkü umutsuzluk, kargaşadan, cahillikten canilikten kurtulmanın, İslam'ın özü olan manevi huzur ve sevgi ve hoşgörü değerleriyle mümkün olduğunu anlamıştır.

Sevgi, Allah'ı ve bütün insanlığı ve varlığı sevmektir. Sevgi, başkalarına saygılı olmayı gerektirir. Sevgi ile doğal olarak toplumda içten bir bağlılık ve güçlü bir dostluk zinciri oluşur. Sevgi bir gönül işidir. Bunun değerini ancak gönlünde sevgi olanlar anlar. Sevgi de karşılık yoktur Bütün canlıları da birbirlerine bağlayan sevgidir. Yunus Emre'nin düşüncesinde her şey sevgi üzerine kurulmuştur. Bu duygu sayesinde insanlar arasında kardeşlik bağları, birlik beraberlik pekişir. Allah'a

da ancak sevgi ile ulaşılır. Yunus'un deyişi ile, "Yaratılanı hoş gördük Yaratandan ötürü. Bir kez gönül yıktın ise bu kıldığın namaz değil." diyerek insanı insan olmaktan alıkoyan şeyin sevgi eksikliği ve kin olduğunu açtığını ilan eder.

***Aşk gelicek cümle eksiklikler biter
İşitin ey yarenler, aşk bir güneşe benzer
Aşkı olmayan gönül bir kara taş a benzer
Aşkı var, gönlü yanar yumşanır muma döner
Taş gönüller kararmış sarp katı taş a benzer***

Sonuç olarak, aramızdaki dargınlıkları ve küskünlükleri kaldıralım. Birbirimize sevgi ve saygı ile yaklaşalım. Birlik ve beraberlik içinde olalım. Birliğe, beraberliğe, kardeşliğe ve dayanışmaya vesile olalım.

Aramızdaki çekişmelerin kaldırılmasına, hoşgörü ortamının kurulmasına, kardeşlik ve beraberliğimizin güçlenmesine vesile olalım diyor sevgiyle selamlıyorum.

Söylesem Tesiri Yok, Sussam Gönül Razi Değil

Nurettin ÖZEL

.... köyümüzde
kestane ağacı
yetiştirilir,
fidanını bizler
alalım, belediye
yerini kazsın,
köylünün kırk elli
kestane ağacı
olsun.

Bu kez Fuzuli'nin bu güzel sözü ile başlamak istedim yazıma, çünkü *"Çetmi'nin toprağından kab olmaz" diyen kimi dostlara inat ben hâlâ, "evet olur" tezini savunanları* danım.

Ve hâlâ başarılı olamasam da, yıllardır Çetmi'nin toprağından kab yapmaya çalışıyorum, bu istek ta 1970'li yıllardan beri devam ediyor...

Bir gün Ankara'da Hadimli hemşerimiz mühendis **Hasan Ali Acar**'ın bürosunda çalışırken, şu an ikisi de rahmetli olan iki kişi yanıma çıkageldi. Bunlar, **Topalhasan'ın Ahmet ve Deli Bakı Yusuf**tu.

"Yeğen köyümüzün belediye olması için müracaat ettik, yalnız bizden köyün yolunu sokağını belirten bir harita istediler bunu bize çiziver." dediler.

Büyük bir sevinçle *"tamam dayı"* dedim. Ben şimdi çalışıyorum çizemem. Ama, bu akşam okula gitmem, gece çizerim, sabaha hazır ederim" dedim ve *"sağ ol yeğen, biz sabah geliriz"* dediler gittiler. Ben o akşam okulu asarak, masama kocaman bir aydınlatıcı kâğıdı bağlayıp, gece geç vakitlere kadar rahmetli imamımız Ahmet hocanın toprak damına çıkıp iki elini kulaklarına koyarak

ta Kapuağzı'ndan Yürük Karısından duyulan ezan okuduğu camiye merkez olarak başladım çizmeye. Gözümü yumarak sokakları hatırlıyorum, mezarlığı, çevresini, Çingir'i, Güccük Köplü'yü, Ödebeleş'i her sokaktan belki on sefer geçerek çizdim haritayı. Ama bu sokaklara, caddelere isim vermek gerekti. İlk önce boğazın yolunu açtıran **Vali İzzet Bey** geldi aklıma, sonra da her Cumhuriyet Bayramında eğri bastonuna dayanarak bir top güllesiyle Çanakkale savaşlarında İngilizlerin *'yarım dünya'* dediği gemiyi batıran **Veli Çavuş**, sonrası **Mehmet Akif, Molla Mustafa** falan, geçen sene fark ettim caminin altındaki sokağa da çocukken bana kıl şalvar diken köyümüzün terzilerinden Dibek rahmetlinin adını koymuştum. Ama, şu an orada başka bir ad yazıyor. Neyse sabaha kadar köyün haritasını bitirdik ve sabahleyin gelip aldılar. Sonra duydum ki köyümüz belediye olmuş. Allah şifalar versin, **Çilek Hasan** da başkan seçilmiş... İşte böyle başladı köyümüzde belediyecilik ve tabi iki yarcılık ve kuru bir inat uğruna hâlâ devam ediyor. Şimdi büyük şehir yasası ile belediyelik gidip, köyde kazanan ya da kaybeden olmayınca biter mi bilmem... Bunu bir hatıra olarak yazdım,

inşallah olmaz, ama eğer olursa bitişinde sağ kalırsak hep beraber göreceğiz... Muhtemelen yasa gereği belediyemizin Konya'nın bir mahallesi olacağı için, yo yo bu yasaya karşı falan değilim, bu biraz da Erbakan hocanın başbakanken bütçede ki havuz hesabına benzer, şayet doğru kullanılırsa. Konya'da iş yokluğundan yatan bir araç Çetmi'nin, Bolay'ın, Alata'nın dağında çalışabilir... Ama tabi hakkaniyetle doğru kullanılırsa...

Şimdi gelelim yazının başlığı çerçevesinde sizlerle paylaşmak istediğim düşüncelerime.

Efendim zaman zaman dergimizde köyümüz hakkında yazılar yazdım, doğru yanlış sizlerle fikirlerimi paylaştım. Köyde hemşerilerimizle sohbet ettim. Bursa'da, İstanbul'da hemşerilerimizle konuştum. Şüphesiz sizlerin de kafasında binlerce fikir vardır, sizler de doğup büyüdüğünüz köyün insanlarının yaşam kalitesinin daha yüksek olmasını arzu edersinizdir, bundan hiç şüphem yok...

Onun için imkânı olan hemşerilerimize tekrar çağrıda bulunarak diyorum ki, bizler o köyden yetişmiş ve gurbete çıkmış Çetmililer olarak tekrar bir daha düşünelim, köyümüz için imkânları kısıtlı belediyemizin yapabileceği çok şey yok artık. Hele bu büyük şehir yasası ile Konya'daki belediye başkanının Çetmi'ye ulaşması ve oranın sorunlarını çözmesi hususunda iş daha da zorlaşacak. Şu an belediyemiz elimizde iken, elinde yeterli araç gereç var iken, belediyemizle halkımızla iş birliği yapalım. Köyümüzdeki çitlik ağaçları Antep fıstığının ana ağacıdır. Gerekirse Antep'ten

fıstık fidanı getirtelim, belediye aracının mazotunu dolduralım, dağa taşla fıstık ağacı dikirelim. Ham fıstığın kilosu on dört lira. Bir evin elli – yüz fıstık ağacı olsa, o evi geçindirir ve herkesin bağ tarafında o kadar yeri var...

Yine köyümüzde kestane ağacı yetişebilir, fidanını bizler alalım, belediye yerini kazsın, köylünün kırk elli kestane ağacı olsun. Kilosu toptan satsan bile dört beş lira, yine ıhlamur ağacı olabilir fidanı bizden olsun, her zaman satılabilen bir ürün, akamaz kokmaz. Yine köyümüzde karadut oluyor. Konya'da kilosu üç bin lira ile beş bin lira arasında alıcı bulan hiç masraf istemeyen bir iş. Ayrıca Alanya'ya indirilirse daha da gelir getirecek bir ürün... Dere boyuna barajın suyunun çıktığı noktalardan itibaren binlerce ağaç dikilebilir ve insanların eskiden sekilerden sumak topladıkları gibi çitlik sıyrdıkları gibi, kim toplarsa toplansın reçel yapsınlar, kurutsunlar, reçelleriniz, kompostoluklarınız Çetmi'den gelsin...

Küçük bir kesimhane ve mandıra kuralım, ta Susurluk'tan gelen yoğurtları yemekten, Mudurnu'dan gelen tavukları yemekten kurtulalım. Bu birimleri kurmak isteyen hatta Asarcık'ta bir tavuk çiftliği kuran bir hemşerimiz var, tek başlarına olunca yürütememişler, ama onlara imkânı olan birileri maddi destek olurda ortak olursa, o işi başaracakları kesin.

Başaramasalar bile nedir ki, hanginizin birilerinde yüklüce miktar alacakları kalıp gitmedi ki, üstüne çizgi çektiğiniz, ahrette, Allah'a havale ettiğiniz kayıp paralarınızdan söz ediyorum..

Çay boyuna otuz kırk hanelik, küçük çocuklarımızı eğleyecek yüzme havuzu olan küçük bir tatil köyü kuralım, nostaljik sadece taş duvardan yapılı ama mutfağı tuvaleti banyosu olan birer odalık evlerden bahsediyorum. Hatta üzerini Topçu rahmetlinin yaptığı gibi taş kemerlerle geçelim, beton, demir kullanmayalım. Burada manavımız, kasabamız olsun, her sene çeşitli illerden köye gelen hemşerilerimizin çocukları birbirleri ile tanışsınlar, arkadaş olsunlar, ileride evlilikler yapsınlar...

Eğer bunları yapamazsak şunu bilelim ki bizler bu dünyadan göçtükten sonra onlar on yılda bir de olsa köye gelmekte zorlanacaklar... Çetmi'de birine dediğim gibi bizler orada yüzlerce hatırası olan insanlar dönüp dolaşıp yine Çetmi'ye geliyoruz, biz gelmesek de en sonunda cenazemizi getiriyorlar...

Daha bunun gibi bir sürü proje ve hep neden olmuyor, olamıyor sorusu... Peşin hükümlü olmayı bir tarafa atıp, particiliği pürtücülüğü bir tarafa atıp tekrar düşünelim.

Çoğumuz hayatın sonuna geldik, yarış bitiyor. Kazananın kaybedenin mahşerinde belli olacağı bir yarış bu ve bu yarışta kazananlardan olabilmek için o tarafa biraz para götürelim. Bankadaki hesap, şehrin en popüler yerinde en lüks daire, çalışan makineler, tarlalar, arsalar, atlar, arabalar gözümüzü yumduğumuz an bizim değil. Bizim olan, birlikte götürebileceğimiz servet, sağ iken Allah rızası için insanların hayrına harcadığımız paralar, feda ettiğimiz servetler olduğunu hepimiz biliyoruz...

Önerdiklerimin hepsi bir hayal biliyorum, ama her teşebbüs bir hayalle başlar. Önerdiğim şeyler zor değil, sizlerin de düşündüğünüz çok şey vardır mutlaka. Bu konuda bir çalışma konseyi oluşturalım... Ortaya herkes elini taşın altına koysun ve oraya bir miktar para bıraksın, kimin ne kadar bıraktığını Allah'tan gayri kimse bilmesin...

Her zaman çok akıllıca hareket etmemize gerek yok, bir sefer de delice hareket edelim ve hayallerimizi gerçekleştirelim. Akıllıca diyerek teşebbüs ettiğimiz birçok işte zarar ettiğimiz olmuştur, ama bu işte zarar yok, kâr kesin. En az bire on kazanacağımız kesin, çünkü Allah'ın vaadi öyle...

Köydekiler şöyle ya da böyle diyerek onlara tavır koymayalım... Hepimizin gözüne cennet misali görünen, yolunda yaylasında rahat nefes aldığımız köyümüz baraj yapılıncaya kadar daha da güzelleşecek, iklimi değişecek bunu hepimiz biliyoruz...

Belediye elimizde iken, başkanımız kendi evladımız iken bu hayalleri gerçekleştiremez isek daha sonra bunları hiç mi ama hiç gerçekleştiremeyiz. Lütfen bunu bir ukalalık addetmeyin... Yazımı okuyarak vaktinizi aldığım için beni bağışlayın...

Belki de her zamanki gibi es geçeceksiniz bilemem, ama ben yine de yazıyorum ne yapayım, Fuzuli'nin dediği gibi;

"SÖYLESEM TESİRİ YOK, SUSSAM GÖNÜL RAZİ DEĞİL."

Hoşça kalın, Allah'a emanet olun.

16.01.2013 KONYA

2012 KURBAN BAYRAMINDA KÖYÜMÜ ZİYARET

Dr. Ali ÖZEL

***Yüce Allah mevsimleri
boşuna düzenlememiş.
Milyonlarca hayvan ve bitki
türü mevsimlere
uygun olarak yaratılmış.
Her mevsimin ayrı bir güzel
yanı var, buna yaratılışın
sırrı deniyor.***

İki yıldır, rahatsızlığım sebebiyle köyüme gidemiyordum. Özlem canıma tak etmişti. Hasret çekme zor şey. Hasretliğin cinsi ne olursa olsun hasretlik illaki zor. Özlenen, hasreti çekilen hasret çeken, kendine mıknaş gibi çeker ve hasret duygusu adeta beynimize çivilenir kalır. .

2012 yılının kurban bayramını köyümüzde geçirmeye karar verdik. Bayram öncesi havalar ciddi şekilde soğumuştur. Antalya bile böylesine soğuk olduğuna göre, acaba köy nasıldı. Ağabeyime telefon açıp oradaki havaları sorduğumda uzunca bir zaman köye gidemediğim için zaten kızgın olan ağabeyim: "Yaz günleri çuvala mı girmişti, buralar buz gibi, şu anda kütür kütür yanan sobanın başındayız, bu havada ne b. k işiniz var, hasta olmaya mı geliyorsunuz" diye postasını koydu. Tabi ki ağabeyim haklıydı. Amma biz de kararlıydık

Arife günü yola çıkacağız. İki oğlum aileleri ve kızım ile beraber gideceğiz. Ankara' dan da yeğenim Levent ailesi ve onların bir yakın dostları gelecekler. Nede olsa önümüz kış günü ol-

duğu için kuş yuvasından gidiş riskli olabilir düşüncesindeyiz. Alanya'da bulunan bir tanıdığımıza telefon açıp yol durumunu sordum (kendisi Gevneli) Arkadaş: **"Son yağışla yolun bazı yerlerinin. arızalı olduğunu duydum, fazla malumatım yok."** deyince, ister istemez Akseki yolundan gideceğiz. Ben oldum olası Akseki yolunu çok severim. Toros dağlarının o müthiş engebelerini alt ederek, yolun açılmasını sağlayanları hep hayırla anarım. Yol çok düzgün, orada yolculuk yapmak insanı yormuyor. Bu güzel yolun asıl önemi stratejik oluşu. Koskoca İç Anadolu'yu Orta Akdeniz'e bağlayan tek yol. Zaten muhtemel savaş yıllarını düşünerek yol öylesine geniş ve güzel açılmış.

Sözün kısası bu yol İç Anadolu'yu Akdeniz'e bağlayan bir göbek bağıdır. Bu bağ her iki bölgenin beslenmesi bakımından son derece önemli bir bağ.

Yüce Allah mevsimleri boşuna düzenlememiş. Milyonlarca hayvan ve bitki türü mevsimlere uygun olarak yaratılmış. Her mevsimin ayrı bir güzel yanı var, buna yaratılışın sırrı deniyor.

Doruk Tesislerini geçtikten sonra Akdeniz'in bitki örtüsü değişmeye başlar. Oradan itibaren çam, sedir, Ladin, Ardıç ve andız ağaçlarını görmeye başlarız. Bu ağaçların aralarına serpilmiş pelit ağaçları da sıkça görülür. Bizim en iyi bildiğimiz ağaç ardıç ağacı. Köküne kibrit suyu dökene kadar kesip, yok olabileceğini hiç düşünmeden telef ettiğimiz ağaç. Ardıç, sık budaklılığı sayesinde dayanıklılığı ve güzel kokusu ile sevilen bir ağaç türü olarak bilinir. Bizim dağlarımızda Andız ağacı yetişmiyor. Bir zamanlar köyümüzde, Çanlan'da çok gülbüz dalları ve güzel görünümlü Ladin ağaçlarımız vardı. Bizler hayasızca, PÜR adı altında ladin ağacının dallarını budar keçilerimize yedirirdik. Bir Allah'ın kulu da "Yazıktır, yok yere ağaçları budayıp kökünü kesmeyelim" demezdi. Çanlan'da kuytuca bir yere sıkışmış ladin ağaçları görüyorum. Orada birer nazarlık gibi duruyorlar. Belediyemiz, sekiye kurduğu orman misali, zaten dünyada az bulunan ladin ağaçlarımızı korumaya alıp çoğaltma yollarını arasa çok iyi olmaz mı? Akseki yolunda göze

çalan en heybetli ve ladin ağacı gibi güzel görünümlü ağaç da hiç şüphesiz sedir ağaçlarıdır. ***Yere paralel olarak muntazam aralıklarla enginlere dalları ve Mirac'a heveslenircesine göklere uzanan, sanayideki kıymetiyle de sedir çok değişik bir tür.*** Çok eski zamanlarda Toros dağlarımız bir baştan bir başa sedir ağaçlarıyla kaplıymış, ne idiği belirsiz Fenikeliler tüm sedir ağaçlarını kesip gemi yapımında kullanılmak üzere Mısırlılara satmış. En iyi katranın Sedir ağacından elde edildiği söylenir.

Kısa yola sapıp Bozkır tepesine çıkınca hava ile beraber bitki örtüsü de değişiyor. Artık sedir ağaçları gerilerde kaldı. Son bahar mevsimine uygun olarak, dağ taş pembeden koyu kırmızıya, açık sarıdan safran rengine, yeşile, mora ve güneşin yedi rengine bürünmüş gibi alı al, moru mor, ağaçlar bu renkleriyle dağların doruklarına asılmış nadide birer gerdanlığı andırıyor. Bu inanılmaz renk armonisi artık koyakları ve vadileri de dolduruyordu. Az sonra göreceğimiz Taşkent vadisinin görünümü de bir başkaydı.

Hava kararmak üzereyken Bozkır - Hadim yolundaydık. Bu yol biraz kestirme amma yorucu ve sinir bozucu. Yolun ortalarında falan arabamız arıza yaptı. Velakin arabadan anlayacağımız yok. Arabanın etrafında boş boş dolaşırken yoldan geçen birileri durdu. O iyi insanlar arabada bir arıza olmadığını, teker boşluğuna bir çakıl taşının kaçmış olabileceğini, yola devam edebileceğimizi söyleyince rahatlayıp, yolumuza devam ettik. Akşam ezanı sonrası Taşkent'e vardık. Ankara'dan gelecek olanlar bizden önce Taşkent'te idiler. Ben Taşkent'i tam elli sekiz sene önce ilk defa görmüştüm. ***Bu onca sene zarfında Taşkent bir arpa boyu bile gelişmemiş.*** Taşkentli hemşerilerimiz goduşlanmayı pek severler, amma şehirlerini ihmal etmişler.

Taşkent'te toplananlarımız tam on yedi kişi idik. Köyde yerimiz yurdumuz var amma kış günü. Ve kalabalığız. Yaz günü olsa bir örtü alan bir yere kıvrılır. İçimizde çocuklar da var ve köyde havalar daha da soğuk, onun için Taşkent Otel'de kalmaya karar verdik.

Otel öyle lüks değil, amma rahat en azından kaloriferli. Odalarımıza yerleştikten sonra, çarşıyı dolaşalım dedik. İşin garibi çarşıdaki dükkanlarında hiç değişmemiş oluşu. Zaten üç buçuk metre uzunluğundaki çarşıyı üç dakikada üç kere dolaşıp otele döndük.

Sabahleyin, bayram namazına gideceğiz, gideceğimiz camiyi önceden peyledik. Otele beş altı yüz metre uzakta merkez camisi. Dışarı da soğukta kalmamak için erkenden camiye gittik. Sadece, biri imam dört kişi vardı. Yer çok ama cemaat durumu pek hoşumuza gitmedi. Başka camiden naklen vaiz veriliyordu, her halde ilçenin müftüsüydü. Pek dişe dokunur şeyler yerine, Ali şunu, Veli bunu demiş türünden vakit dolduruyordu. Oysa Kuran'da, öğüt veren, yönlendiren, teşvik edici onlarca ayet var. Onların tefsirlerini izah etse çok daha güzel olurdu, diyorum. Sonuçta caminin yarısı bile dolmamakla

beraber namazı bitirdik. İmam efendiye "niye cemaat cılız" dediğimde, "maalesef böyle çok üzgünüz" diye cevap verdi. Taşkentli hemşerilerimize imam efendi adına duyururum.

Bayram günü öğleye doğru dört arabalık bir konvoyla köye hareket ettik. Yol boyunca allı yeşilli, sarılı kırmızılı ağaçların doldurduğu derelerimizi, koyaklarımızı geçerek Baskılı'ya vardık. Bizim meşhur Baskılı'mızın alanı tanınmaz hale gelmiş. Eskiden o düzlükte uyuz, çelimsiz üzüm çubukları bulunurdu. Şimdi ise bahçeliğe dönüşmüş, çubukların yerini gür meyve ağaçları almış, oraya getirilen su Baskılı'nın çehresini baştan aşağı değiştirmiş. Sonra Boğaz'da da durduk, fotoğraflar çektik. Boğaz'ımızın da çehresi değişmiş, çeşmeyi ben daha önce görmemiştım, tam yerine yapılmış ve de yakışmış...

Sonra köyümüzün parkında durduk. Park kalabalıkmiş, herkesle hoşbeş ettik, kucak-

laştık. Sağ olsunlar bizlere çay ısmarlamak için birbirleri ile yarıştılar. Parkımız çok güzel, çok sevimli ve çekici. Belediyemiz geçmişlerimizin hatırına, bir de Taşkent'e el atıverse çok iyi olacak, ne de olsa ilçe merkezimiz.

Parkta insanlarımızla hoş beş ederken bir delikanlı "Hoş geldiniz Ali amca" deyip elimi öptü. Beni tanıyor musun dediğimde: "Sizi dergilerdeki yazılarınızdan tanıyorum. Bize göre değişik yazılar yazıyorsunuz, biraz ağır yazılar, amma anlamaya çalışıyoruz" dedi. Delikanlı Çetmililer günlerinde beni göremediklerini söyleyince, "Rahatsız olduğumdan gelemedim" dedim. Delikanlıya Çetmililer Gününün nasıl geçtiğini sordum. Baştan çok iyi başlamıştı, ama sonunda bazı karışıklıklar olduğunu söyledi. Sanaatçı ve Nimetullah ağabey yuhalandı, çok ayıp yaptılar dedi. Ben pek anlamam, amma sanaatçının milli duyguları kabartıcı şarkılar söylediği için, karın-

ları ağrıyanlar olmuş ve onun için yuhalamışlar dedi. Ben de hangi şarkı için kimler yuhalamış demedim, sormadım. Sormanın da bir anlamı yoktu.

Bu tür densizlikler topluluk halindeki insanlarda genellikle her yerde olur. Yalnız millî duyguların, milletin, milliyetçiliğin, bayrak, toprak, vatan duygularının niçin karın ağrıttığını, şu yaşıma kadar bir tülü anlayamadım. Eğer genç arkadaşlarımızdan anlayan varsa bana da anlatmalarını ısrarla rica ediyorum. Yahudi'yim, Ermeni'yim, Kürdüm, itim köpeğim diye uluyanlara bu milletin sözde evlatlarının duydukları sempatiyi ve aşkı da anlamış değilim. Millet, milliyet ve Türklük düşmanlığının deve kinine dönüşmesini lütfen birileri bana da anlatsın. Bir de Allah, Peygamber, Kuran, din, iman kelimelerini duyunca uyuz olanlar var. Onların karınları ağrııyor, baş ağrılarından beyinleri çatlıyor. Bizler millette nasıl ve neden bu hallere

geldiğimizi, Siyonist güçlerin bizi dinimizden ve milliyetimizden nasıl arındırıp kişiliksizleştirdiğini, bir vatan türküsüne veya ezan sesine bile tahammül edemediğimizi başka bir yazımızda, nasip olursa anlatmak isterim.

O güzel parkımızda bir çay içelim diye durduk, parkı anlatırken alıp başımızı gittik, konu kendiliğinden uzayıp gitti. Şimdi esas konumuza dönelim. Parktan sonra artık eve (Çavuşların evi) gidiyoruz. Ağabeyimle yengem kurbanı kestirmişler, ciğerini kavurup yemeye başlamışlarmış ki kapıyı çaldık. Ağabeyim ta baştan bize attığı zılgıttan dolayı gelmeyeceğimizi sanıyormuş. Şaşırdı, hepimizi bağına bastı. İki kişilik sofrayı on yedi kişiliğe tamamlandı ve afiyetle yenildi içildi.

Yemekten sonra mezarlığa gittik. Orada istirahat bulunanlara bolca Fatihalar gönderip, dua ettik. Orası bizlerin illaki gidip istirahat edeceğimiz bir

mekân. Yaradan'ın şaşmaz düzeni ve direktifi. Mezarlığı dolaşırken büyüğümüz, küçüğümüz ve nice arkadaşlarla karşılaştık, orada kimsenin yaşına cinsiyetine bakılmaksızın herkes misafir edilmiş. Oradakilerin hal-leri yaşayanlara sır üstüne sır olmuş. Zaten bizler de müthiş ilahî sırrın etrafında dolaşıp dururuz.

Tabi bir yandan da komşular ve rastladıklarımızla bayramlaşıyoruz. Köyümüzde herkesin sevip saydığı, hürmet edip güven duyduğu ve şu anda köyümüzün en yaşlısı olan Kadir Hasan büyüğümüzü bayramlamaya gideceğiz. Önce telefon açıp geleceğimizi söyleyeceğiz. Telefonla yine hepimizin yakından tanıyıp sevdiğimiz kardeşimiz Mustafa ile konuştum. Mustafa, isterseniz yarın buyurun kurban kavurmasını burada yiyelim, biz böyle arzuluyoruz, deyince ben de işin ucunda kavurma olduğu için hemen- cecik kabul ettim. Fakat dedim

“kalabalığınız altından zorca kalkarsınız” deyince, Mustafa bey: “O zaman kavurmayı tencerede değil haranı da yaparız” diyerek, zamanında ve yerinde güzel bir espri yaptı.

Bayramın ikinci günü kavurmanın kokusunu sürerekten daha öğle bile olmadan davetli olduğumuz eve vardık. Kavurmayı gerçekten haranımsı bir tencerede yapmışlardı, daha nice nezih yemeklerle beraber kara kavurmayı doyasıya yedik. Kurbanlarının hayırlara vesile olmasını dileyip teşekkür ettik.

Hasan ağabeyimiz o yaşına rağmen Musta-fa’nın ve daha çok edep ve erkan görmüş hanımının titiz ilgileri ile dimdik ayakta, kendi işini kendi görmekte, utça utça camisine gi-

dip gelmekte imiş, daha nice zahmetsiz ömürler dileriz.

Dönüşte Yer Köprü’ye uğrayacağız. Yer Köprü, Hadim’e otuz kilometre kadar... Aşağı Hadim’den sonra sağa sapılıyor. Göksu vadisine inmek için epeyce rampa iniliyor. Ben Göksu’ya on yaşlarında iken orada inşa edilen hidroelektrik santralının inşaatında çalışan ağabeyime iki defa azık götürmüştüm. O zamanlar Yer Köprü’de çok büyük bir çağlayan, şelale vardı, şimdi yok, şelaleyi elektrik santralında kullanmışlar. Göksu vadisi, üzümü, pekmezi, kayısı inciri ve narları ile ünlü. Ve iklimi çevreye göre çok daha ılıman. Aynı yoldan Karaman’a da gidiliyor. Oraları yazın gezmek lâzım.

Çoktandır geçmemiştim. Eğiste Deresi Konya’ya gidecek yolcuların korkulu rüyası olurdu. O zamanların otobüslerini de düşünürsek, Eğiste Deresini geçene kadar korku çekmekte haklıydık. Hâlbuki şimdi Eğiste Vadisini geçtiğimiz bile farkına varmadık. Allah devletimize güç kuvvet versin.

Esas değişiklik Sarioğlan’da, orası şeytan çarpmışa dönmüş. Eğiste Deresini atlattıktan sonra orada derin bir nefes alır, yerden bitme sudan içip tek odalı lokantaya koşar. Köyde bedava olduğu için burun kıvrıdığımız pilav üstü kuru fasulyeye kaşık sallamaya koşardık. Şimdi modern olmuş, ama sevimsiz. Bereket, yerden bitme pınar hatıraları canlı tutuyor.

Recep Hasan

Niğmetullah UÇAR

Geride bırakıp tüm gördüğünü
Yüklerini sardı Recebin Hasan
İki bin on üçün üç ocak günü
Mekanına vardı Recebin Hasan

Dedesi hocadır Hasan efendi
Küçüğü denerek bilinir kendi
Çetmi'de eskiden çok sevilendi
Onu hep anardı Recebin Hasan

Baba adı Recep soyadı Bayram
Annesi Dursun'dur asalet tamam
Amcası herkesin bildiği imam
Sevenlere yardı Recebin Hasan

Dört kız kardeşi var ona ağlayan
Kuru Hüseyin'de Fadime olan
Kamil Haceli'nin eşi Ismahan
Onlara uğrardı Recebin Hasan

Mustafa Oğuz'da Ayşe'dir biri
Fahri Bakdemir'de Zeynep diğeri
Yanında aynıdır hepsinin yeri
Hal hatır sorardı Recebin Hasan

Mehmet'le Ramazan erkek kardeşi
Garipçe'li Sultan olurdu eşi
Evren ile Arzu sanki güneşi
Başında tutardı Recebin Hasan

Kiralık tuttuğu evin kızına
Gönlünü kaptırdı yattı aklına
Bu kızı al diye öz babasına
Diz çöküp yalvardı Recebin Hasan

Evlat şefkatiyle Evren sevidi
On yıl sonra Arzu dünyaya geldi
Özlemleri dindi mutsuz değildi
Sarıp kucaklardı Recebin Hasan

Oğluna almıştı yeni bir gelin
Kızını verince olmuştu elin
Özlediği zaman diyordu gelin
Kucaklar sarardı Recebin Hasan

Çetmi'nin sesinde sözle yarıştı
Halis Yazıcıyla iyi kapıştı
Atışma yaparken derse çalıştı
Kendini sınırdı Recebin Hasan

Vade yetmiş ise sebep perdedir
Ruh bedenden çıkar başka yerededir
Hatıralarıyla gönüllerededir
Hep yalnız yaşardı Recebin Hasan

Son senelerinde rahatsız beden
Derdini unuttu gördüğümde ben
Bahsettik geçmişten konuştuk köyden
Anlatıp coşardı Recebin Hasan

Nur içinde yatsın hoş makberinde
Bizde gideceğiz gün geldiğinde
Kalacak bizlerin hayallerinde
Şiirler yazardı Recebin Hasan

3 Ocak 2013

ÇETMİ'DE YAŞAYAN MÂZİDEKİ CANLAR

MEHMET ŞAŞMAZ

(Muhiddîn'in Kâtip)
(D: 1338 , Ö: 1989)

Şükrü KARACA

Alimler sülâlesinden ve Alim Hoca'nın torunu olup, "*Muhiddîn'in Kâtip*" nâmıyla mâruf Mehmet ŞAŞMAZ, çocukluğunda iptidaî mektebi, Çetmi Köyü'nde hâlâ hayırla yâd edilen "Kecimen Köyü"nden muallim Ali Efendi'den eğitim ve öğrenim görerek okumuştur. Okulu başarıyla tamamladığı için de, Hadim Kazası'nın Başkâtibi olan "Müftüler"den İhsan ÖZMEN'in himmetiyle, "Köy Kâtipliği" verilmiştir. Bu dönem içinde de, Soyadı kanunuyla "ŞAŞMAZ" soyadını alıyor.

Mehmet usta, teknolojinin gelişmesiyle paralel olarak, artık yavaş yavaş el-etek çeken zanaatlardan birisi olan "Demircilik" mesleğinin, Çetmi'deki ustalarının en başında gelenlerinden. Gerçekten mükemmel bir "usta", haliki bir "zanaatkâr".

Mehmet Şaşmaz, silâha merak sarınca, babası Muhiddin Hoca, bir "Dolma Tüfek" alive-rir; fakat tüfek arızalı olduğundan tamiratı icap etmektedir. O yıllar içerisinde de Çetmi Köyü'nün tek "Demirci" zanaatı sahibi olan "Kavgalı Baki" nâmıyla maruf olan ustaya, baba-oğul gidip:

"-Ustam, bu tüfeği bir tamir ediver!" Deyince, Baki usta Muhiddin Hoca'nın elindeki tüfeğin namlusuna yapışarak çekip alıp, bütün kuvvet ve asâbiyetiyle, tüfeğin kundak kısmını, önündeki "Örs"e vurmasıyla beraber:

"-Al, tamir ettim işte!.." Deyip, parçaları hocanın ve oğlunun önüne atvermiş. Alim Hoca'nın ilmi ve edebi, ustaya hürmeti icap ettirdiğinden, müspet veya menfi bir aksülamel göstermesine mani olmuş; ama, küçük denecek yaştaki

oğlunun gözyaşları dökmesini de engelleyememiştir.

Kâtip Mehmet askerlik çağına gelince, Gelibolu Silâh Tâmir-Bakım Atölyesi'nde vatanî vazifesini ifaya başlar. Bu hizmeti esnasında da, tüfek tamiri ve yapımını öğrenir. Teskere alınca köyüne dönüp, baba ocağı evlerinin alt katına bir dükkân açıp, "Çakmaklı" (Horozlu da denir) "Dolma" ve "Tek kırma" tüfekler yapmaya başlar.

Çetmi ve çevre köylerin tüfek ve diğer ihtiyaçlarını karşılar-ken, "Ayvat Ali" namıyla maruf olan dayısı Ali AYVAT'ın Emine ismindeki kızıyla evlenir. İşte bu yıllar içerisinde, Mehmet usta, "ruhsatsız" tüfek imâli, tabanca tamirâtı yaptığından dolayı, ama çevre köyden, ama Çetmili'lerden birisinin şikayet-

dünyaya gelir. Büyük oğlu Mehmet ise, henüz ilkökul 2.nci sınıf talebesidir.

Kâtip Mehmet ustanın ikinci oğlu Muzaffer'in bize verdiği bilgiye göre, kendisi ilkökula 1956 yılında, fakat okullar açıldıktan 20 gün sonra kayıt olur. Normal süresinde, yani 1961 yılında bitirip mezun olur. Okulu bitirdiği zaman, dayısı Mehmet AYVAT'ın şu anda Doktor olan oğlu Yusuf AYVAT, halasının oğlu Muzaffer'i Hadim İlçesine götürerek, askerî okula kayıt yaptırır; lâkin Mehmet usta oğlunun okumasını istemediğinden mi, fukaralıktan mı nedir bilinmez, oğlunu okula göndermez. Muzaffer Şaşmaz'ın içindeki okuyup bir "adam" olmak azmiyle olacak ki, 1960'lı yılların sonlarına doğru, Lise

evlâtlarının yetişmesi için her türlü fedakârlığa katlanıp, okumasını sağlamıştır. Muzaffer'in 13 yıl Taşkent Belediyesi'nde Ağır İş Makineleri Operatörü olarak çalışmasıyla oluşan dostluklar münasebetiyle, kız evlâtlarından Alime Taşkentli Numan Özakpınar ile, Nurşen ise, Mustafa Özügurlu ile, küçük kızı Okşan da Cavit Yarıcı ile evlidirler. Diğer kızlarından birisi Polis, en küçük kızı da 19 Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrencidir. Oğlu ise Antalya'da Lise öğrenimi yapmaktadır.

Muzaffer, hatıralarında diyor ki:

"1968 yılında bir fotoğraf makinası almıştım. O yılda, Güzel San'atlar Genel Müdürü sayın Mehmet Özel'in himmetiyle köyümüze bir halıcılık kursu açılmıştı. Fotoğraf makinamla, kursiyer öğrencilerin vesikalık fotoğraflarını çekmiştim. Bu aylar içerisinde, Mehmet Özel Beğ, yanında film aktörü Muzaffer Tema ile beraber köyümüze gelmişti. Kursiyerlerin mezuniyetleri münasebetiyle düzenlenen merasimde çektiğim Bu fotoğraflardan birisi kendisinde, diğeri de bendedir."

Mehmet ustanın oğullarından üçüncüsü olan Halis Şaşmaz, bu satırların yazarının da Taşkent Ortaokulu'ndan okul arkadaşı olmaktadır. İlk devrede okul Müdürü Refik Dikici Beğ'in azim ve gayretleriyle kurulan pansiyondan da yararlanarak, Çetmi Köyünden Nurettin Özel, İsa Koç, İbrahim Tıkır, Veli Yazıcı, Hikmet Balcı, Mehmet Bakdemir ve Şükrü Karaca'nın oluşturduğu Taşkent Ortaokulu öğrencilerine, ikinci

çi olması üzerine tevkif edilip, "dam"a (Cezaevi'ne) atılır.

Mehmet ustanın Ayşe ve kendi adını taşıyan Mehmet ismindeki ikinci evlâdından sonra, üçüncü evlâdı olan oğlu Muzaffer, Mehmet ustanın cezaevinden çıkışından sonra

öğrencisi olan Nurettin Özel, İsa Koç ve Mehmet Bakdemir ile arkadaşlıklar kurup bunlarla çok gezdiğini söylemektedir.

Muzaffer'in evliliği sonucu beş çocuğu meydana gelmiştir. Kendisinin okuyamamasının verdiği ıstıraptan dolayı,

yılda Hüseyin Uslan, Halis Şaşmaz, Dede Yazıcı, Nuri Bircan; üçüncü yılda da Abdurrahman Önder vs. gibi Çetmililer iştirak ettiler. Bugün Çetmi Köyünden yetişmiş ne kadar Mühendis, Doktor ve yüksek tahsil sahibi varsa başta Mehmet Özel'in ve Taşkent Ortaokulu Müdürü Refik Dikici ile öğretmen İsmail Müştak Korulu'nun himayesi sayesinde yetişmişlerdir. Dolayısıyla bu aziz insanlara, Çetmili'ler olarak minnet borcumuz vardır. Ve bu borcumuzu aslâ ödeyemeyiz de...

İşte Taşkent'teki öğrencilik yıllarımızın birinde, sanırım benim ikinci sınıfta, Halis Şaşmaz'ın da birinci sınıfta okuduğu yılın Ocak veya Şubat ayı içerisinde, Mehmet usta, namı diğer "Muhiddin'in kâtip", Taşkent'e oğlu Halis'i görmeye gelmişti. Bizim öğrenciliğimizde Cumartesi günü öğleden sonra tatil olduğu için, Köye dönerken de birlikte gittik. Hava güneşli olmakla beraber yollarda yaklaşık yirmi beş-otuz santim kalınlığında kar mevcuttu. Yayan yürüyorduk... "Kuzyaka" mevkiine vardığımızda, Mehmet usta şöyle dedi:

"Kış günleri canavarlar: **"AT ETİ, İT ETİ; AH BİR İNSAN ETİ!.."** Derlermiş. Onun için giderken çok dikkatli olmalıyız; kararmadan varabilmemiz için de hızlı gitmeliyiz!" Demişti. Gerçekten böyle mi idi?

Zâten Taşkent ile Çetmi'nin arası yaya olarak, dört, dört buçuk saatlik yoldu. Kaldı ki, 13-14 yaşlarındaki iki çocuk ve karlı bir yolda, ne kadar hızlı bir yol yürünebilirdi? Üstelik hava da oldukça soğuktu!

Mehmet Usta, oğlunun arkadaşları olmamız sebebiyle mi,

yoksa bir başka sebepten mi nedir bu fakiri sever, samimî bir sevgi ve şefkatle halimi hatırlımı sorardı. Daha sonraki yıllarda da, izinli olarak köye gittiğim vakitlerde, sohbet edebilmek gayesiyle bir kaç defa beni arayıp bulmuştu.

Maziye olan aşkım ve "Türkçü"lüğüm münasebetiyle, köylülerimizin şecereleriyle meşgul olduğum bir zamanda, Mehmet ustaya ceddinin kimlerden oluştuğunu sormuştum. Burada özellikle şurasını belirtmek isterim ki, geçmişe doğru en uzun ve en doğru şeceresini (soy kütüğü) sayan iki şahıs olmuştu. Bunlardan birisi "EMİROĞULLAR" sülâlesinden olan Çetmi'nin ilk Belediye Reisi Hasan ÇİLEK, diğeri de "MUHİDDİNLER" sülâlesinden olan "Muhiddin'in kâtip" di; yani Mehmet Şaşmaz usta idi.

1983 yılında, Bugünkü Belediye önündeki Park yerinde, kendisine atalarını sordum, söylediklerini de not etmiştim. Dedesinin babası Abdullah, Dedesi Alim (Alim Efendi), Babası Muhiddin (Muhiddin ile beraber beş kardeş olup, Mehmet usta, o anda Nefise halasının haricindeki diğer küçük halasının ismini hatırlayamadı) dir. Mehmet ustagil de altı kardeşirler. Mehmet, Muzaffer ve Halis adındaki evlâtlarının haricinde beş evlâda daha sahip olup, bunlar da şunlardır: Mehmet'in büyüğü olan Ayşe, Celâl, Ali, Hamza ve Zeki.

Doğrusunu söylemek icap ederse, Mehmet usta sağlam bir hafıza ve zekâyı sahipti; zanaatkârlığı üzerine de âdeta hiç lâf edilemezdi!

Karne tatilinde köye geldiğimiz zaman, oğlu Halis ile

Halis Şaşmaz

Muzaffer Şaşmaz

arkadaşlığımızdan dolayı evlerine gider, Mehmet ustanın "Gramofon"unu açar, Halit Arapoğlu'nun söylediği "Bir dilim beyaz peynir, yarım şişede şarap" türküsünü ve şu anda kimin okuduğunu hatırlayamadığım:

**"Soğuk su başında biter lâleler,
İnce belli kız doğurmuş anneler.
Aliverin filintamı oymadan,
Ben vuruldum gençliğime
doymadan."**

Türküsünün yer aldığı "taş plâk"ları dinlerdik.

Usta, son yıllarda bir rahatsızlık geçiriyordu. Kendisini o hastalık haliyle gördüğümde şaşırmıştım. Her zamanki haliyle, yaz kış demeden boynuna dolamış olduğu boyunbağı (kaşkol), yine boynunda idi. Lâkin batın (göbek çevresi) kısmında bir şişlik hissetmiştim. Ben daha bir şey sormadan, hüzünlü bir şekilde:

“- Şükrü Bey, ben de baban gibi hastayım. İşte, karnım böyle şiş. Doktora gittim, bir şey demediler. Verdikleri ilaçlar kâr etmiyor. Sizin başınızdan geçti, ne dersin?”

Ne diyebilirdim ki?

Türkiye’de o yıllar “Siroz”un tedavisi mümkün değildi. Yalnız erken teşhis de, gecikme sağlanabilirdi. Ciğer nakli ise, kısaca, bir hayalden ibaretti. Şifalar dileğiyle, idrar söktürücü bir iki tabii ilâç (ot) tavsiye edebildim.

Mehmet ustaya gerçekten derin bir hürmetim vardı. Herhangi bir akrabalığımız olmamasına rağmen, evlerine vardığım zaman, bu fakire izzet ve ikramın yanı sıra, sevgi ve muhabbet de bulunurdu.

Muhterem eşi Emine Hanım ise, oğlu Halis’ten beni ayırmaz, kendi evlâdıymışım gibi sevgi gösterirdi.

Bugün düşünüyorum da, Mehmet ustadan kendi elinin emeği olan bir eşyayı, veya âleti hatıra olarak isteyip almadığıma çok, ama çok pişmanım.

Gerçi Alim Efendi’nin kullanmış olduğu pirinç hazneye (veya, depoya) sahip “Gaz lambası” ile “Divid Hokkası”nı, ustanın oğlu olan Muzaffer bendenize hediye etmişti.

1989 yılında Hakk’ın rahmetine kavuşan Mehmet ustayı hayırla yâd ediyorum.

ÇETMİ'DEN HABERLER

YAŞLI, DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

- Fadime DERE (Çetmi’de)
- Ümmü AKCAN (Çetmi’de)
- Ayşe AYVAT (Gök kerim Mustafa’nın Eşi) Çetmi’de
- Hasan ÇİLEK (Çilek Hasan) Çetmi’de

VEFAT EDENLER

- Fatma ŞAVKIR (12.03.1932 –13.12.2012)
- Fatma PARLAKÇI (25.09.1928 –22.12.2012)
- Kadir VAROL (15.02.1932 –03.02.2013)
- Şerife BALCI (15.05.1972- 13.03.2013)
- Bahattin UÇAR (01.10.1961-21.01.2013)
- Zekiye YILDIRIM (01.01.1931-08.02.2013)
- Mustafa AKCAN (1971-08.01.2013)

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret dileriz.

Fatma PARLAKÇI

Şerife BALCI

Zekiye YILDIRIM

Kadir VAROL

Mustafa AKCAN

Bahattin UÇAR

Fatma Parlakçı 1928

Annem Fatma Parlakçı’nın vefatı dolayısıyla cenazesine katılan, telefonla arayan, internetten mesaj yazan, ziyaretimize gelen eş dost, akraba, köylülerimize, arkadaşlarımıza ve bütün hemşerilerimize teşekkür ederim, Allah cümlelizden razı olsun.

Kerim Parlakçı

MUHİDDİNLER

Soyadı: Şaşmaz

ABDULLAH

ALİM
Alim Efendi

MUHİDDİN

MUHİDDİN

SADREDDİN

NEFİSE

GÜLSÜM*

MEHMET

KEZİBAN

Katip
MEHMET
(D:1338-1989)

FADİME

ALİME

FADİME

AYŞE

MEHMET
(1947 -)

MUZAFFER
(1949 -)

HALİS
(1953 - 2005)

CELÂL

ALİ

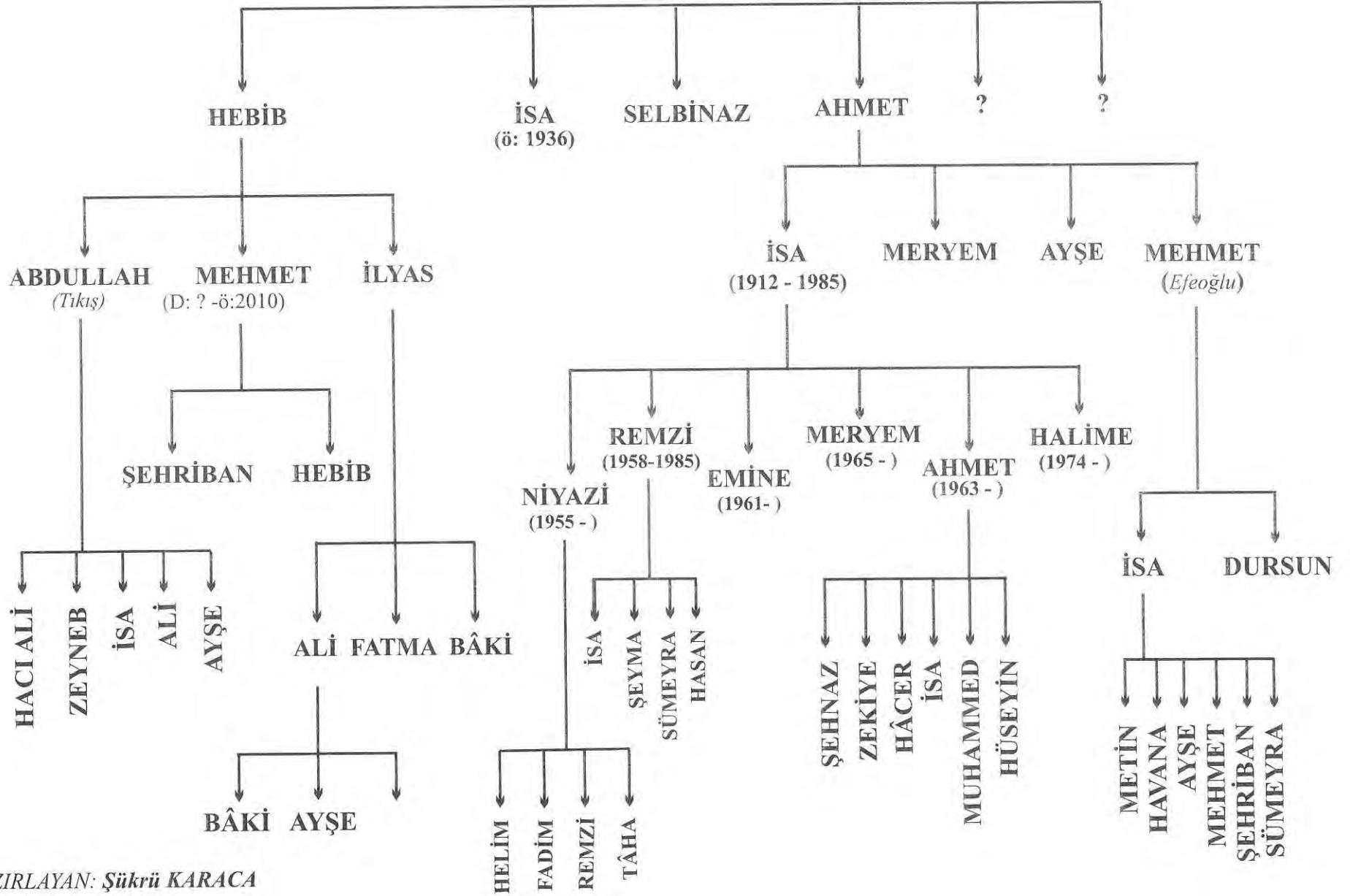
HAMZA

ZEKİ

NOT: Bu bilgileri, 16 Eylül 1985 günü, “Muhiddîn’in Kâtip” namındaki zanaatkâr Mehmet Şaşmaz vermiş olup, yukarıda (*) işaretiyle belirtmiş olduğum halâsının ismini hatırlayamamış dır.

HAZIRLAYAN: Şükrü KARACA

TAĞCILLAR - 2 (Yıldırım) Çetmi Kolu

HAZIRLAYAN: Şükrü KARACA

Kadir Varol

Karısı felçliydi ona katlandı
Zorluğa, yokluğa, derde dayandı
Tevekkül ederek hep oyalandı
Zor günler geçirmiş Gadir Ağabey

Niğmetullah UÇAR

Eşinin bakımı zor oluyordu
Başka bir çıkar yol bulamıyordu
Bekmez Fatma ile evleniyordu
Evine getirmiş Gadir Ağabey

Hacı Süleyman'ın Gadir denirdi
El içine çıkmaz az bilinirdi
Çetmi'de yaşadı ömür geçirdi
Bugün vefat etmiş Gadir ağabey

Yaşı ilerlemiş beden yorulmuş
Stresle yaşarken derde tutulmuş
Çareyi tevekkül etmekte bulmuş
Hep kaderdir demiş Gadir Ağabey

Hacı Süleyman'dı onun babası
Anasına denir Selver Fatma'sı
Sarıveliler'de var akrabası
Bazen bahsedermiş Gadir Ağabey

Dünyada yaşarken kenarda kaldı
Fazla karışmadı kadere saldı
Günahlardan kaçtı sevaplar aldı
Başını eğermiş Gadir Ağabey

Gençlik yıllarında çobanlık yapmış
İhtiyacı için para kazanmış
Antalya'ya gelip sömeller kazmış
Yürüyerek gitmiş Gadir Ağabey

Cesedi mezarda yan gelip yatar
Dostlar dua okur üstünü kapar
İnsanoğlu böyle son görev yapar
Toprağa verilmiş Gadir Ağabey

Kılışlı cennet'le evlilik yapar
Sonraki yıllarda Süleyman doğar
Karısı felç olur üzüntü duyar
Güçlüğe sabretmiş Gadir Ağabey

O zaten alışık yalnızlıklara
Ne mutlu Allah'a dost olanlara
Bir görev düşünüyor yaşayanlara
Fatiha beklermiş Gadir Ağabey

AŞK

Emine KELEŞ

*Aşk bir muamma gibidir. Çözebilene aşk olsun.
Aşk bulutunun üzerinde gezebilene aşk olsun.
Aşk, gönlün hitabıdır, divanenin hesabıdır.
Aşk, şiirin kitabıdır, yazabilene aşk olsun.*

*Aşk, sevgilinin sözünde sözlerin ötesinde
Hayalinde düşünde görebilene aşk olsun
Aşk yürekte bir acı, sancının ötesinde
Aşk, Mevlana sözünde, çözebilene aşk olsun*

*Aşk, sırlara dalış, dünyadan bir uyanış
Aşk, Yunus'un dilinde, bulabilene aşk olsun.
Aşk bir zehir nefesine içirene
Aşk libası giyenin eli yüzü nur olsun*

*Aşk, sabırdır, yürümek engebeli yollarda
Aşk düşmektir, aşk kalkmak
Ders almak nebze nebze
Resul'ün sözlerinde.*

*Aşk çıkmaza düşmek, bir çıkışı olmayan
Aşk. Bir himmet, bir dua, mürşidinden alınan
Aşk, köprü, Allah'a ulaştıran
Sıratı geçebilen aşıklara selam olsun.*

*Dünya aşkı acıdır, şerbet bile tat vermez
Hak aşkına yanarsan yürek su da istemez
Aşk, karanlık gecede ölümüne adım atmak
Aşk Şems'in dilinden çözebilene aşk olsun*

*Aşk, Yakub'un gönlünde, Yusuf'un gül yüzünde
Aşk, Yunus'un gözünde, Tapduk'un sözlerinde
Aşk Bektaşî dilinde, Mansur'un bedeninde
Aşk kendi önünde bulabilene aşk olsun*

*Aşk arayan Veysel, diyar diyar gezende
Aşk bulan Ethem maldan mülkten geçende
Aşk belki de Bîşr'i Hafî gibi gelecek son nefeste
Aşk dünya gözünde bulabilene aşk olsun*

*Aşka eren erenler bilirim ölmediler
Aşka karışan ruhlar Allah'a ulaşırlar
Aşk iste yeter ki.. Allah, Aşkın kendisi
Sözlerimde aşkı bulan gönüllere selam olsun.*

EVLENENLER

Antalya'da Adem Güven'in oğlu
Resul Güven, Ali Akpınar'ın kızı
Nurdan ile 04 Ekim 2012'de evlendi.

Mehmet Ali Akbay'ın oğlu Fatih Akbay,
Adem Güven'in kızı Büşra ile 07 Ekim
2012'de evlendi.

AŞK

(Züleyha, Leyla, Mecnun, Asiye)

Derleyen:
Hüseyin EŞİYOK

**Söylendiğine göre
"aşk" perdeyi yırtmak
ve sırları keşfetmektir.
"Vecd" hali ise zikrin
lezzetine varıldığı anda
ruhun, arzusun
taşkınlığına
katlanamamasıdır.**

G ünümüzün moda kelimesi aşk ve sevgi gerçek mânâda nasıl yaşanmış, erbapları aşkı bizlere nasıl nakletmişler bakalım.

"Sevgi" canlı varlığın, haz veren bir nesneye karşı meyil duymasıdır. Söz konusu meylin pekişip güçlenmesi haline "aşk" denir.

Aşk duygusu, aşkın sevgilisine kul olması ve sahip olduğu her şeyi uğrunda feda etmesine yol açacağı bir dereceye varabilir.

Züleyha'nın Hz. Yusuf'a (a.s.) karşı duyduğu aşkın ne dereceye vardığına bir baksana, Yusuf'un simasında yansıyan cemalî vasıf, Züleyha'nın adeta aklını başından almış, kalbine işlemiş, varlığının vazgeçilmez bir parçası haline gelmişti ki, onsuz olamayacağı noktasına ulaşmış ve onu elde etmenin başka bir yolu olmadığından, olayı odasına taşımıştı... Züleyha'nın hissettikleri muhtemelen sadece cinsellik ürünü değildi.

Mısır kadınlarının ifadesiyle; aşk ateşiyle yanıp tutuşan Züleyha, kendini kınayan kadınlara Yusuf'un sadece yüzünü göstermekle kendilerinden geçmeleri, Yusuf'u sürekli gören Züleyha'nın duygularını anlamada bir ölçü olabilir.

Kadının bütün servet ve güzelliği bu uğurda gitmiş. Yetmiş deve yükü mücevher ve gerdanlığının var olduğu söylenir, hepsini Hz. Yusuf'un (a.s.) aşkı uğruna harcamış. "Bu gün Hz. Yusuf'u gördüm" diyen herkese eline geçeni zengin edecek değerinde bir mücevher vere vere elinde hiç bir şey kalmamış.

Aşırı aşkından dolayı diğer her şey aklından çıktığı için karşılaştığı her şeyi "Yusuf" diye çağırır olmuş, o kadar ki, başını göğze kaldırdığı zaman Hz. Yusuf'un (a.s.) adını yıldızların üzerinde yazılı görmüş.

Rivayete göre Züleyha iman edip Hz. Yusuf (a.s.) onunla evlendikten sonra eski aşığı ve yeni kocasından ayrı yaşamaya yönelerek kendisini ibade-

te vermiş, varlığını tamamen Allah'a (c.c.) adanmış...

Nihayet bir gün Hz. Yusuf'a (a.s.) demiş ki: "Ben sana Allah'ı (c.c.) tanımadan önce aşık olmuştum, fakat O'nu tanıyınca kendisine karşı duyduğum muhabbet, diğer her şeyin sevgisini gönlümden giderdi. O'nun sevgisine bedel istemiyorum."

Hz. Yusuf (a.s.) Züleyha'nın bu sözlerine söyle karşılık verdi: "seninle birleşmemi emreden Yüce Allah'dır (c.c.). Senden iki çocuğumuz olacağını ve bunları Peygamber olarak görevlendirceğini bana bildirdi."

Bunun üzerine Züleyha: "Allah (c.c.) sana böyle emrettiğine ve beni de böyle bir neticeye vesile olarak seçtiğine göre Allah'ın (c.c.) emri başım üzerine" demiş.

"Leylâ ile Mecnun'un Aşk hikâyesini herkes duymuştur" Mecnun'a adın nedir diye sorarlar. "Leylâ" diye cevap verir. Bir gün yine Mecnun'a "Leylâ ölmedi mi" derler. "Hayır, Leylâ kalbimde yaşıyor ölmedi, Leylâ benim" diye karşılık verir.

Yine bir gün Mecnun, Leylâ'nın evinin önüne gider ve gözlerini gökyüzüne diker. Ona "Ey Mecnun, gökyüzüne değil, Leylâ'nın odasının duvarına bak, belki onu görürsün" derler. O böyle diyenlere "Gölgesi Leylâ'nın evine düşen yıldız bana yeter" diye cevap verir.

Anlatıldığına göre Hallac-i Mansur'u seksen gün hapsedmişler. İmam-i Şibli bir gün ziyaretine gitmiş ve "**Ey Mansur, muhabbet nedir**" diye sormuş. Mansur; "bu soruyu bana bugün değil, yarın sor" demiş. Ertesi gün olunca Mansur'u zindandan çıkarırlar ve üzerin-

de boynunu vurmak üzere yere yaygı yayarlar, bu sırada İmam-ı Şibli çıka gelerek karşısında dikilir. Bu anda Mansur ona seslenir, "**Ey Şibli ! Sevginin başı yangın, sonu ise ölümdür**" der.

Hallac-ı Mansur'un nazarında Allah'tan (c.c.) başka her şeyin batıl olduğuna kesin kanaat gelince ve yalnız Allah'ın (c.c.) hak olduğunu bilince, hak isminin onun kendi adı olduğunu unutmuş ve sen kimsin sorusuna muhatap olunca "**ben hak-kım**" deyivermiştir.

Anlatıldığına göre sahici muhabbet, şu üç davranışta belli olur:

1 -Aşık, sevdiğinin sözünü diğerlerinin sözlerine tercih eder.

2 -Aşık, sevgilisi ile oturup kalkmayı başkaları ile bir arada olmaya tercih eder.

3 -Yine aşık sevgilisinin rızasını kazanmayı, başkalarının hoşnutluğunu elde etmeye tercih eder.

Söylendiğine göre "**aşk**" perdeyi yırtmak ve sırları keşfetmektir. "**Vecd**" hali ise zikrin lezzetine varıldığı anda ruhun, arzunun taşkınlığına katlanamamasıdır. Öyle ki, bu hâl; yaşayan kimsenin azalarından biri kesilse hiç bir şey duymaz.

Zamanla adamın biri Fırat nehrinde yıkanıyormuş, bu arada: "Ey günahkârlar! Bugün seçiliniz" mealindeki âyet-i kerimeyi okuyan bir adamı duymuş Ayetin içine saldırdığı dehşetin etkisi ile çırpınmaya başlamış ve sonunda boğulmuş ve ölmüş. Cüneydi Bağdadî (rehimehullah): "Tasavvuf ihtiyari (bir şeyi yapıp yapmama hususunda tercihte bulunmayı) terk etmektir " demiştir. Hikâye edil-

diğine göre Zünnun'ül Mirsi, bir gün Mescid-i Haram'a girer. Sütunlardan birinin altında çırılçıplak, yerde yatan hasta bir delikanlı görür, delikanlı yanık bir sesle inlemektedir. Bundan sonrasını Şeyh'in kendisinden dinleyelim: "Yanına sokuldum, selâm verdim ve "Ey delikanlı, sen kimsin" diye sordum. "ben aşık bir garibim" diye cevap verdi. Ne demek istediğini anlamıştım, "Ben de senin gibiyim" dedim. Bu sırada ağlamaya başladı, onun ağlaması beni de ağlattı. Bana, "Sen de mi ağlıyorsun" diye sordu, "Ben de senin gibiyim" diye karşılık verdim. Bunun üzerine daha yüksek bir sesle ağlamaya başladı ve gür yüksek bir nara attı, hemencecik ruhunu teslim etti. Elbisemi üzerine örttüm, kefen bulmak için yerimden ayrıldım, kefen satın alıp dönünce onu yerinde bulamadım. Şaşkınlık içinde "suphanallah" dedim. Bu sırada kulağıma bir ses geldi, şöyle diyordu: "Ey Zünnun! O öyle bir garibdir ki, onu dünyada şeytan aradı bulamadı, sahibi aradı, bulamadı, cennette Rıdvan aradı, o da bulamadı." "O nerededir ?" diye seslendim. Kulağıma şu cevap geldi: "Samimi muhabbeti, çok ibadet etmesi ve hatasından derhal tevbe etmesi sayesinde Yüce Allah'ın (c.c.) yanında sadakat koltuğundadır.

Nakledildiğine göre Hz. İsa (a.s.) bir gün bahçe sulayan bir delikanlı ile karşılaşır. Delikanlı Hz. İsa'ya "Rabbi'nden, sevgisinin zerre ağırlığındaki bir kısmını bana bağışlamasını dile" der. Hz. İsa ona, "sen zerre kadarına dayanamazsın diye karşılık verir. Delikanlı, "**O halde zerre kadarının yarısını versin**"

der. Bunun üzerine Hz. İsa (a.s.) onun için, "Ya Rabb'i bu gence sevginin zerre kadarının yarısını bağışla" diye dua eder ve yoluna devam eder.

Epeyce bir müddet sonra Hz. İsa'nın (a.s.) yolu yine oraya düşer, delikanlıyı sorar, "delirdi, dağlara çıktı" derler. Hz. İsa delikanlıyı kendisine göstermesi için Allah'a (c.c.) dua eder. O sırada delikanlıyı dağlar arasında görür. Onu gözlerini gökyüzüne dikmiş ve bir kaya üzerinde dimdik ayakta dururken bulur.

Hz. İsa (a.s.) delikanlıya selâm verir, selâmını almaz, "Ben İsa'yım" diye kendisini tanıtarak delikanlının ilgisini çekmeye çalışırken Yüce Allah'tan (c.c.) kendisine şu vahiy gelir: "Kalbinde benim sevgimin yarım zerresini taşıyan kimse insanoglunun sözünü hiç duyar mı? İzzet ve celâlim hakkı için sen onu testere ile ikiye biçsen onun acısını bile duymaz."

Üç şeyden kendini kurtarmaksızın su üç şeyi iddia eden kimse aldanmıştır :

1 -Dünyayı sevmesine rağmen Allah (c.c.)'ı zikretmekten lezzet aldığını söyleyen kimse.

2 -İnsanları pohpohlamayı sevdiği halde amelde ihlâsı sevdiğini iddia eden kimse.

3 -Nefsinin burnunu kırmaksızın Allah (c.c.)'ı sevdiğini ileri süren kimse.

Peygamber'imiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

Öyle bir gün gelecek ki, ümmetim beş şeyi unutarak beş şeyi sevecektir:

1 -Dünyayı sevecek, ahireti unutacaklardır.

2 -Malı sevecekler, fakat ahiret günü hesaplaşmasını unutacaklardır.

3 -Mahlukatı sevecekler, yaratıcıyı unutacaklardır.

4 -Günahları sevecekler, tevbe bileyi unutacaklardır.

5 -Köşkleri sevecekler, mezarları unutacaklardır.

Mansur İbni Ammar (r.a) bir delikanlıya öğüt verirken ona der ki, "Ey delikanlı! Gençliğin seni aldatmasın. Boş kuruntulara dalarak tevbe etmeyi hep ileriye bırakan ve öleceğini düşünmeyen nice genç vardır ki; yarın, ya da öbür gün tevbe edeceğim" diye cevap verir. Oysa tevbeye sıra getirmeden ölüm meleği ona geliverir ve kabrin boşluğuna yuvarlanır, artık orada ona ne malın, ne kölenin, ne çoluk-çocuğun ve ne de ana-babanın bir faydası vardır.

Nitekim Yüce Allah (c.c.) "Ne malın ve ne de çoluk-çocuğun fayda vermediği gün. Yalnız Allah'a temiz kalb ile gelen müstesna." buyuruyor. (Şuara 88,89) Allah'ım! Bize ölmeden evvel tevbe etmeyi nasib eyle, gaflette iken bizi ikaz buyur ve elçilerin önderi olan Peygamberimizin (s.a.v.) şefaatinde faydalanmamızı müyesser eyle. Müminin özelliği, günah işlemez hemen o gün, hatta o anda tevbe etmesi, işlediği kusura karşı pişmanlık duyması, dünyadan azık edecek kadar bir paya razı olarak onun ile oylanmaması, kendini ahiret için amel etmeye vermesi ve Allah (c.c.)'a ihlâs içinde ibadet etmesidir.

Anlatıldığına göre münafık ve cimri bir adam varmış, karısına hiç kimseye sadaka vermeyeceğine dair yemin vermiş, aksi halde boşayacağını söylemiş. Günün birinde kapıya bir dilenci gelmiş ve "Ey hane

halkı! Allah (c.c.) hakkı için bana bir şey verir misiniz." diye seslenmiş, kadın da dilenciye üç çörek vermiş. Dilenci yolda münafıkla karşılaşmış, adam "bu çöreği sana kim verdi" diye sormuş, dilenci de "İşte şu evin hanımı" diye cevap vermiş, dilencinin tarif ettiği ev, kendi eviymiş.

Münafık koca öfke ile eve girmiş ve karısına sen "hiç kimseye bir şey vermeyesin diye yemin etmedin mi" diye bağır-mış. Kadın "Allah (c.c.) için verdim" diye cevap vermiş. Adam kalkmış, tandırı yakmış ve tam kızınca karısına "kalk, kendini Allah (c.c.) için şu tandıra at bakalım" diye emretmiş. Kadın kalkmış ziynetlerini almış, münafık ziynetlerini bırak" diye bağır-mış, kadın "seven sevgilisi için süslenir, ben sevgilimi ziya-

Firavun

ret etmeye gidiyorum” diyerek yeni elbiselerini giymiş olarak kendini kızgın tandıra atmış, adam da tandırın kapağını kapatarak oradan uzaklaşmış.

Aradan üç günün geçmesi üzerine münafık, tandırın başına gelmiş kapağını kaldırınca kadının Allah (c.c.)’ın izni ile yanmadan içerde sapa sağlam durduğunu görünce şaşkına dönmüş, o sırada gizliden kulağına söyle bir ses gelmiş, “ateşin sevdiklerimizi yakmadığını bilmiyor muydun?”

Nakledildiğine göre Firavun’un karısı Asiye kocasından gizli olarak iman etmiş, imanını saklıyormuş. Fakat Firavun sonunda durumu öğrenince, ona işkence edilmesini emretmiş, çeşit çeşit işkencelerden geçirildikten sonra Firavun ona “imanından dön” diye teklif et-

miş, fakat Asiye dönmemiş.

Bunun üzerine Firavun bir tomar kazık getirtmiş, bunlarla Asiye’nin vücudunun çeşitli yerlerine vurmuşlar. Sonra, Firavun karısına bir daha “dininden dön” diye teklif etmiş. Asiye ona söyle cevap vermiş, “senin zorbalığın ancak benim nefsimi hükmedebilir, kalbim ise Allah (c.c.)’in, himayesindedir. Beni kıymık kıymık doğrasan bile sadece Allah (c.c.)’a karşı duyduğum sevginin artmasına sebep olabilirsin.”

Derken Hz. Musa (a.s.) Asiye’nin yanına varmış. Asiye onu görünce “Ey Musa! Söyle bana, Rabbim benden hoşnut mu, yoksa bana kızgın mı?” diye seslenmiş. Hz. Musa ona şu cevabı vermiş, “Ey Asiye! Göklerin melekleri senin yolunu gözlüyor, yani hepsi senin

özlemini çekiyor, Yüce Allah (c.c.) seninle iftihar ediyor, ne istiyorsan bana söyle, mutlaka yerine getirilecektir.” Bunun üzerine Asiye şöyle dua etmiş. Asiye’nin bu duası Kur’an-i Ke-rim’de Allah (c.c.) tarafından bize nakledilmektedir.

“Ey Rabb’im! Bana Cennet’te senin yanında bir ev yap. Beni Firavun’dan ve onun amelinden kurtar. Beni zalimler güruhundan kurtar.” (Tahrim Sûresi. 11).

Selman-i Farisî’den (r.a.) rivayet edildiğine göre Firavun’un karısı Asiye’ye uygulanan işkencelerden birisi de kızgın güneş altında yanmaya bırakılması idi. Fakat işkenciler çekilip gidince, melekler onu kanatlarının gölgesi altına alırlardı, bu sırada cennetteki evini görürdü.

Hz. Ebu Hüreyre’den (r.a.) rivayet edildiğine göre Firavun, karısı Asiye için yere dört kazık çakmış, kadını bunların üzerine yatırmış, göğsünün üstüne bir değirmen taşı bindirerek bu durumda onu kızgın güneşe doğru çevirip yanmaya bırakmış. Asiye bu halde iken başını göğse kaldırarak az önce naklettığımız ayetteki dua ile Allah (c.c.)’a seslenmiş ve **“Ey Rabbim bana cennette senin yanında bir ev yap...”** demiş.

Hasan-ül Basrî (rahimehullah) der ki: **“Allah (c.c.) O’nu en şerefli bir şekilde kurtararak cennete çıkardı. O orada yer, içer.”** Bundan anlaşıldığına göre Allah’a (c.c.) sığınmak, O’ndan yardım dilemek, sıkıntı ve belâ anında O’ndan kurtuluş istemek salihlerin bir geleneği ve mü’minlerin bir göreneğidir.

Bilal GÖKGÜN

**"ALLAHIM BİZLERİ
ŞEHRİNDE YAŞADIĞIMIZ
MEVLANA HZ.NİN
HÜRMETİNE KAPINDA
AŞIK ET!!
AŞIK OLDUĞUMUZU
ZANNETTİĞİMİZ
ŞEYLERİN ARDINDAN
BİZE KENDİNİ GÖSTER.
AMACIMIZI
FARKETTİR.**

AŞK ... Yalnızca üç harften oluşan bir kelimenin manada sınır tanı-maması çok ilginç geliyor bana, belki de tevafuktur. Yaradılışı-mızın gayesini anlamak bu ka-dar kolay, algılamak bu kadar basit fakat tüm benliğimizle yaşamak ta manası gibi bir o kadar da derin..

Bu kelime asırlardır küçük büyük tüm oluşum ve yaradı-lışın özü. Günümüzde her ne kadar manası ayaklar altına alınmış olsa da, biliriz ki güneş balçıkla sıvanmaz. Aşk kainatın yaratılma sebebi.. Maşukun kalbine yerleşince meydana gelen reaksiyonun gücü tarif edilemez. Seyit Onbaşıya 250 kiloluk mermiyi kaldırtan da aşk, küçücük bir tohumun güneşe hasretiyle büyüyüp meyve vermesi de. Bir gönül aşkı tatmadı mı vah ona! Aşk eri Mevlana'nın dediği gibi, bir gönle aşk girmezse o beden et

yığınınından farksızdır. Tabi bu aşkı yanlış anlamamak için yine Mevlana'nın sözüne kulak ver-mek gerek.

"Sen kendi şehvetine ve arzularına aşk adını takmışsın;

Halbuki şehvetten kurtulup aşka ulaşabilmek için yol çok uzundur."

Aşk.. güneşin her gün ısrarla doğuş sebebi, yine doğacağı-nı bilip ısrarla her gün batma sebebidir aşk. Ferhat'a dağları deldiren Mecnuna çölleri geçirendir. Havva'yı Ademe buldurandır aşk. Asırlardır olmazı olduran olanı kabul ettirendir AŞK.

Aşkın gözü kördür diye bir söz vardır günümüzde sıkça telaffuz edilen. Bence kesinlikle doğru bir söz. Aşkın gözü kördür tatbikî çünkü aşka ulaşınca artık göze de ihtiyaç yoktur. O âşık ki aslında şahinden bile daha keskin görür, daha iyi işitir. Fakat artık gözleri ile değildir onun görmesi. >>>>>

Aşkın sonsuzluğu kimi zaman bir ürperti bırakır insanın içinde. Yüzme bilmeyenin denizden korkması gibi, yüzmeyi öğrenince denizden çıkmak istememesine benzer aşk. İçine girince farkına varır insan. Aşk her cümlenin gizli öznesiymiş meğer...

Şair SADİ diyor ki **“aşka uçarsan kanatların yanar”** Bu söze cevaben Mevlana Celaleddin-i Rumi **“aşka uçamayan kanat neye yarar”** diyor. Ve en sonunda Yunus Emre (Bizim Yunus) noktayı koyuyor atışmaya: **“Aşkı bulduktan sonra kanadı kim arar”**

Aşk aslında tektir, teki ifade eder, tüm çoğulu teke indirir. Aşık olunan şey diye bir şey yoktur aslında.. “Mecnun yıllarca acı çektikten sonra Leyla ile karşılaşır çölde harap ve bitap düşmüş bir halde, Leyla ağlayarak der ki **-ey mecnun !ben! geldim-** Mecnun umursamaz ve der ki **-sen sen isen ben kimim, yok ben sensem sen kimsin-** Artık aşkın özünü tatmıştır çünkü amacına ulaşmıştır. Namludan çıkıp yıllardır engel tanımaksızın hızla giden kurşun hedefi vurmuştur artık.. hem de on ikiden.

Gönlümüze böyle güzel bir mükâfatı evrenimize bu kadar büyümlü bir duyguyu yerleştiren “ALLAH” ta İslam’ı bunun üzerine kurmuştur. Aşık olunan her şey aslında basamak hükümündedir. Sonunda Mevla’yı bulduran o güzel olgu. Sadece koşmak gerek, her adımı atarken altta kalan basamağı değil de bir üste bakmalı insan, kafasında sonundaki mükâfatı düşleyerek.. Zaten bunu idrak edince uçarak gider insan kanatlanıverir.

Dünyevi aşkı gerçek aşk zanneden bir insan ne kadar gaflettedir halbuki. Yine yüzme bilmeyen kişinin 10 cm lik suda yüzüyorum zannetmesi gibi ne kadar komik! Üstat Bediüzzaman’ın örneği durumu gözler önüne serer. “Zengin bir padişah uşaklarından biri ile yüklü bir hazineyi gözleri gören fakat manada kör bir insana hediye olarak gönderir. Hediye alan kör hediyeye çok sevinir teşekkür ve hayranlıkla hediyeyi getiren uşağın ayaklarını öper. Esasında hediyeyi göndereni tanımak ona teşekkür

etmek gerek. Hediyeyi getiren yalnızca haberci aciz bir kul. İşte onun ardını görmek için gözle bakmak yetmez. AŞK la bakmak gerek.

Tüm bu yazıyı aşık olmaya aşık olmuş bir insan olarak yazıyorum ve AŞK’la diyorum ki **“ALLAHIM BİZLERİ ŞEHRİNDE YAŞADIĞIMIZ MEVLANA HZ.NİN HÜRMETİNE KAPINDA AŞIK ET!! AŞIK OLDUĞUMUZU ZANNETTİĞİMİZ ŞEYLERİN ARDINDAN BİZE KENDİNİ GÖSTER. AMACIMIZI FARKETTİR.”** Amin...

19 Aralık 2012

İsim Genel Kurulu

Pınar ÖZEL

Çok ama çok eskiden “*isim genel kurulu*” diye bir kurul varmış kanımca. On bir üyeden oluşan bu kurul çok çok eskiden bir gün oturmuşlar ve karar vermişler yeni doğan insanlara verilebilecek isimler konusunda. Oldukça da etkili olmuş verilen kararlar ve bizler de hâlâ buna uyum sağlıyoruz. Neler dikkate alınmış mesela o toplantıda? Örneğin; anlamdaşları alınları dik bir şekilde, mini mini yavrulara, kapı gibi isim olurken bazı kelimeler cezaya bırakılmışlar ya da ne bileyim bazı hayvan isimleri, isim olmaya hak kazanırken bazıları veto yemişler.

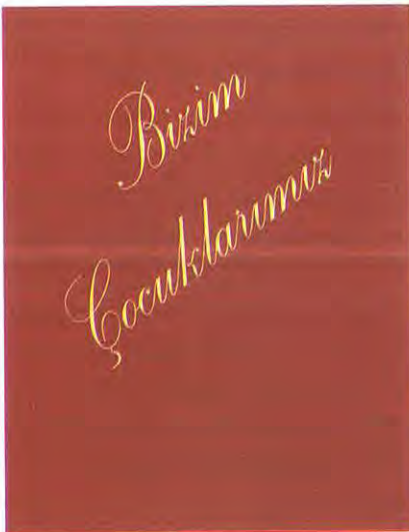
Nasıl mı? Şimdi siz çocuğunuza Aslan, Şahin, Kartal, Kumru gibi isimleri koyabiliyorsunuz ama hadi biriniz de Tilki koyun da görelim ya da Panter! Onlar da gayet tiraj sahibi hayvanlar bence. Kartal ya da Şahin koyuyorsun da

niye Karga koymuyorsun? O da kuş! Uçabiliyor babalar gibi üstelik de pek zeki! Ama yok, illa o toplantıda verilen kararın dışına çıkamayız, değil mi?

Poyraz, Meltem koyarsınız çocuğunuzun adını ama Keşişleme ya da İmbat ne yaptılar size? Çiçek, Demet, Buket olabiliyorken bir kız çocuğu, Çelenk isminde bir kız yok ama! Aslında daha görkemli değil midir, Çelenk?

O toplantıdaki biri “*Dünya, Güneş, Uzay, Venüs isim olsun diğerlerini kullanmasınlar*” demiş tahminimce ki kimse çocuğunun adını Ay, Mars, Uranüs filan koymuyor. Ne biliyorsunuz Uranüs’ün Venüs’ten çirkin bir yer olduğunu. Niye Ay koymuyorsunuz? Küser de bir daha görünmez görürsünüz gününüzü. Ay’a bir misyon yüklemiştiniz her veledin “dede”si olmuş garibim ama o veletlerden birinin adı da Ay olmamış!

>>>>>>

Esra BALCI

Kemal BALCI

Vadi, Nehir, Irmak, Deniz gani geziyorlar ortalarda ama benim gönlüm bir Ova ya da bir Tepe de görmek istiyor açıkçası. Kuş seslerini ovalara yaymasını biliyorsunuz ama biriniz de "ben oğlumun adını Ova koyacağım" demiyorsunuz. O da yeryüzü şekli değil mi?

Tarçın diye bir isim duydum ve bence çok da güzel de Tarçın benim için neyse Kimyon da o. Kimyon da şirin durabilir yani bir çocukta. Elmas var, Ziyet var, Mücevher var, Zümrüt var ama Kömür niye yok? O da maden üstelik de çok değerli? Şöyle esmer bir kızda gayet de şık durur. Bir keresinde Türev diye bir çocukla tanışmıştım ama galiba o, isim kurulu tarafından lanetlenmişti. Yine de çok hayranlık duymuştum ailesine kurula karşı çıktıkları için.

Kiraz diye kız çocuğu var ama Erik niye yok?

Kurtulalım bu klişelerden. Gül, Nergis isimli kızlarımızın yanına Petunya'yı da ekleyelim. Ortalarda Kömür, Karga, Petunya, Tilki, Kurt, Ova, Tepe, İmbat, Uranüs, Hamsi, Erik diye mini mini çocuklar dolaşsın. O isim kurulu da artık onları önemsemediğimizi anlasın!

Daha önceki yazılarımdan sonra gelen elektronik postaları ve içeriklerini düşününce önemli bir bilgi vermek durumunda olduğumu hissediyorum. Elbette ki "isim kurulu" diye bir kurul yok! Ama ben yine de bazı isimlerin dışlanmasına karşıyım.

Sırf bu klişeyi yıkmak için de eğer ileride bir çocuğum olursa ne isim koyacağımı biliyorum. Kız olursa Ayşe, erkek olursa da Ali koyacağım!!!

Herkese iyi günler diliyorum...

NOT: Kolumdaki bir rahatsızlıktan dolayı geçtiğimiz ay başladığımız "Çetmi- Taşkent" yazıma önümüzdeki ay devam edebileceğim... Verdiğim ara için herkesten özür dileirim...

HEMŞEHRİLERİMİZ

Kemal BALCI

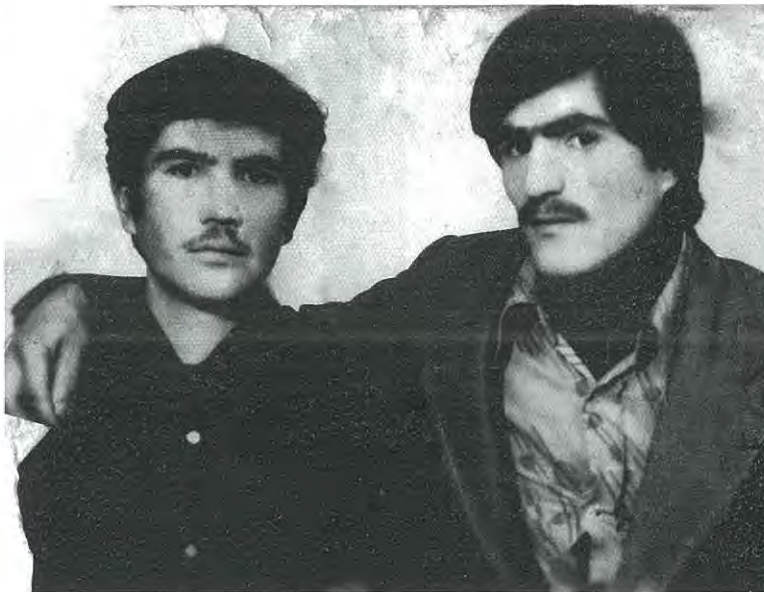
Mustafa Önder (Kasım)

Halit BALCI

Zeki ŞAŞMAZ

İrfan BALCI- İbrahim ÖNDER

Şerife Ablamız

Salih ÜNAL

facebook. çetminin sesi

15 Mayıs 1972 gününde doğdu
13 Şubat 2013'te yaşamı son buldu
Arkasında tüm sevenlerin yasa boğdu
Herkesi çok ağlattı Şerife ablamız

Bir gece yarısı acı haberin duyduk
Ölüm haberin duyunca şok olduk
Biz tedavinin sonucunu bekliyorduk
Gizlice gidiverdi Şerife ablamız

Çok çile çekti, ama hep sabretti
Nereye gittiyse derdi bitmedi
Hastalığı gün gün yedi bitirdi
Ama hep şükretti Şerife ablamız

Mevlâm çağırınca gitti durmadı
Hayatının baharında gözlerini kapadı
Evlatlarını öksüz yetim bıraktı
Hakka doğru yürüdü Şerife ablamız

Cenaze namazın çok kalabalıktı
Cemaat çoktu musallada doldu ve taşıtı
Her taraftan akrabaları bir bir ulaştı
Kalabalıktan aktı gitti Şerife ablamız

Allahım sana gani gani rahmet eylesin
Geride kalanlara sabırlar versin
Bu taktir-i ilahidir kullar neylesin
Mekanın cennet olsun Şerife ablamız.

Sevgili Mustafa Akcan...

Abdullah GÖKGÜN

**Hep
kardeşim olarak
gördüğüm
Mustafa Akcan'ın
gülümseyen yüzünü
yardımseverliğini
hiçbir zaman
unutamayacağım.**

Bundan 15 yıl önce idi. Sevgili kardeşim Mustafa Akcan bir otelde geceleri çalışır gündüzleri evde yatardı. Eşimin rahatsızlığı dolayısıyla Antalya Devlet Hastanesine yatırılmış, ancak gerekli olan kan hastanede bulunamamış, benim 2 ünite kan bulmam gerekti o günlerde tam sıcakın kuvvetli olduğu dönem hiç kimse evinde değil ya çalışmakta ya da serinlemek için piknik veya denizdeler.

O kadar kapı çaldım ki hiç kimsede uygun bir kan bulamadım. Rahmetli Mustafa'nın kanının uygun olduğunu bildiğim halde rahatsız etmek istemedim, ama mecburdum kapısına gittim. Mustafa'yı kaldırdım. Rahmetli, uykusuz bir halde kapıya çıktı, "abi gel içeri" dedi, girmedim. "Mustafa uykusuz olduğunu biliyo-

rum, halinden belli ama bize senin kanın gerekli." dedim.

Aldığım cevap, "Abi bir hayat kurtaracağım, bunu uykuya değişmem, eğer o kanı vermez de senin eşine bir şey olursa uykusuz kalmamın ve yaşamamın bir anlamı olur mu? Haydi gidelim." dedi ve hastaneye gittik. Orada kanı verdi biraz sohbetten sonra işine gitti ALLAH (c.c.) ondan razı olsun, cennet mekânı olsun.

Sevgili Mustafa kardeşimin bu tavrını hiçbir zaman unutamadım ve ömrüm boyunca da unutamayacağım. Onu hep kardeşim olarak gördüm, o gülümseyen yüzünü tertemiz kalbini yardımseverliğini ve Çetmi'ye Çetmili'ye olan sevgisini hiçbir zaman unutamayacağım, onu her zaman anacağım.

2013 Antalya

Bahattin Uçar

Niğmetullah UÇAR

Hacı Osmanlardan Hasan'ın oğlu
Dün vefat etmiştir Bahattin Uçar
Herkesin mezardan geçiyor yolu
Berzaha gitmiştir Bahattin Uçar

Hacosmanın Mehmet bir dedesidir
Ellez Mehmet ise ötekisidir
Uçar, Akdenizler sülalesidir
Böyle bilinmiştir Bahattin Uçar

Bin dokuz yüz atmış bir doğumludur
Fadime'den doğma Hasan oğludur
Neşeli gayretli hayat doludur
Yollar denemiştir Bahattin Uçar

Çetmi'de geçirdi çocukluğunu
Konya'da yaşadı olgunluğunu
Herkesi gösterdi doğruluğunu
Tam sergilemiştir Bahattin Uçar

Babası Konya'da örgü yapıyor
Dükkan gidince ona bakıyor
Esnaflık yönünü ondan alıyor
Çok şey öğrenmiştir Bahattin Uçar

Günü geldiğinde evlendirildi
Karamanlı eşi dört evlat verdi
Bunlar benim canım ciğerim derdi
Onları sevmiştir Bahattin Uçar

İlk evladı Emre Fatma ikinci
Samet, Enes ile sürmüş sevinci
Onlara aşılar İslam bilinci
Öğütler vermiştir Bahattin Uçar

Pazarcılık yaptı karar verince
Tuhafiye sattı kendi halince
İşi büyümeye karar verince
Bir yola girmiştir Bahattin Uçar

Akrabalarına değer verirdi
Hepsini arayıp görmek isterdi
Ziyaret ederek hoş olun derdi
Saygı göstermiştir Bahattin Uçar

Son günü sabahtan başka haldedir
Giyimi kuşamı hala diledir
Sanki hazır halde beklemektedir
İp ucu vermiştir Bahattin Uçar

Gündüz komşusuyla hasbihal eder
Ölümden bahseder bir şeyler söyler
Bana geniş derin mezar kazın der
Mesaj iletmiştir Bahattin Uçar

İçine doğmuştur sanki hisseder
Temizlenmek için banyoya gider
Ambulans çağırman bu sefer son der
Hazırım demiştir Bahattin Uçar

Yatsı namazını tamamlamıştır
İki rekat daha namaz kılmıştır
Ellerini açıp dua yapmıştır
Uzun beklemiştir Bahattin Uçar

Çocukları toplar vasiyet eder
Borcu alacağı listeye döker
Hakkınızı bana helal edin der
Ölümü sezmiştir Bahattin Uçar

Faniyi bırakıp bekaya gitti
Neleri kazandı neleri itti
Elli iki yıllık imtihan bitti
Göğsünü germiştir Bahattin Uçar

Niğmetullah der ki ferahlık bulsun
Mekanı cennetten bir bahçe olsun
Dar sanılan kabri nur ile dolsun
Mezara girmiştir Bahattin Uçar

Vefat Eden Hemşehrilerimiz

İman Gücü

Şeref ÇİLEK

Sevgili dostlar; 'İman' kelime olarak, kişinin bir ideale, bir düşünceye, bir varlığa, bir vakaya şeksiz şüphesiz, yargılamadan, sorgulamadan, samimi olarak, içinden gelerek coşkuyla inanması demektir. Tabi ki imanın bir maddi bir de manevi boyutu vardır. İnsan için her ikisi de hayatidir ve elzemdir. Manevi imandan ruh beslenir, büyür, gelişir ve huzur bulur. Maddi imandan da beden beslenir, gelişir. Ruh huzurlu ise beden de huzur bulur.

İmanlı insan, inancında, icraatında (yaptıklarında) samimi olur. Gücünün yettiği ve yapabileceğine inandığı her şeyi yapmak için çaba harcar.

Kendini aşan, gücünün yetmediğine inandığı şeyleri Allah'a bırakır. Çünkü O, her şeye gücü yetendir, her şeyden haberdar olandır. İmanlı insan, gücünün yettiklerini, yapabildiklerini Allah'a havale etmez. Çünkü bu acizliktir, samimi-yetsizliktir, hiledir, dalavere-dir. O'ndan izin ister, yardım ister, **"inşallah başaracağım"** der. İmanlı insan, yapabilecekleri ve yapamayacaklarını ayırt etmek için imanını, aklını, vicdanını kullanır. Çinli duası gibi; **"Allah'ım bana değiştirebileceklerim için güç kuvvet ver. Değiştiremeyeceklerim için sabır, kabullenme ve tahammül gücü ver. İkisini ayırt edebileceğim akıl gücü ver."**

Sevgili Okuyucu; Doğru olduğuna inandığın yolda bütün engellere rağmen yürümeye devam et. Yolun doğru olduğundan şüphen var, ama senin için yolun doğruluğundan çok hedefe varmak önemli ise sonucu sorgula. Yanlış yoldan giderek doğru hedefe varılmaz. Yolda yöntemde hile varsa, hedefte de vardır. Niyet de hile varsa, ibadette lekesi görünür. İman gücünün tek kaynağı vardır. Yüce yaratıcı ile insan arasında dünya gözü ile görünmeyen kuvvetli bir bağ. Elektrikle çalışan saat, elektriği kesilince durur. Bu bağ kesilirse kalben, ruhen, bedenlen, zihnen ölümler başlar. İman bağı koparmayan

insanın başına bu dünyada da öbür dünyada da kötülük gelmez. Allah gibi yar ve yardımcısı, Hz. Muhammed gibi kılavuzu (rehberi), Kur'an gibi bilgi kaynağı olan bizler neden moralsiz, kaygılı, kederli, endişeli, karamsar olalım ki. Allah'ı, Kuran'ı, Peygamber'i düşündüğün zaman, için huzur dolar. Çevrende dolaşan olumsuz kara düşünceler dağılır. Mide açlığını, madde açlığını doyurmak için çabalayan insan, mana açlığını, ruh açlığını doyurmak için kendine sunulan ikramlardan neden faydalanmaz. Neden sıkıntı çeker?

Üstün güce dayanmasını bilen, ondan beslenmeyi sür-

düren insan, korkuyu, nefreti, hastalığı, zayıflığı, ahlaki yenilgileri siler. İlahi enerji ile iletişim koptuğu zaman, kişilik yavaş yavaş akılda, ruhta, bedende tükenmeye başlar. Akif diyor ki: **"Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete ram ol. Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol."** **"İmandır o cevher ki İlâhi ne büyüktür. İmansız olan paslı yürek sine de yüktür."**

İnanarak yapılan her iş başarıya ulaşır. İmanını ortaya koyarak başladığın yarışı sadece inancını ortaya koyana karşı kaybetme riskin var, unutma!

İmanı güzel, temiz ve güçlü olan insanın, içinde kin, nefret, haset gibi duygular bulunmaz. O kendini yiyip tüketmez, içi

huzur doludur. Çevresini ve kendini hoş tutar. Nefsini terbiye eder. Güçlü ve canlı bir inancı olan insanın, zihnine, ruhuna ve vücuduna daima enerji akışı vardır. İnanç insanın yüzüne düşünce ve davranışlarına güzellik verir. Fişe takılı elektrikli veya pilli saat, devamlı gerçek zamanı ölçmeye devam eder. Enerji kesilirse durur.

Allah kuluna, yaşantısında inandığı, hayalini kurduğu, üzerinde çalıştığı kadarını verir. Daha fazlasını alacak kapasite olmadığından, kul kaldırmaz. Her kulun kısmeti kendi miktarıdır.

seref_cilek@yahoo.com

Hasbihal

Ramazan Yerlikaya

Bir Çetmili olarak belli bir konu değil de bir kaç mevzuda kısa kısa Çetmi'nin Sesi'nde bir şeyler yazmak istedim. Uzun zamandır yazmak istediğim fakat belli sebeplerle ertelediğim bu yazı inşallah hayırlara vesile olur diye düşünüyorum.

20 yy. başlarına kadar medeniyet öğrettiğimiz Batılılara; özentinin ötesinde kul köle derecesinde hayranlık beslendiğini görüyorum. İnsanların giyim kuşamından hal ve hareketlerine, yaptığı fiillere kadar müthiş bir batı özentisi içimize sinmiş bulunmakta. Bizim Müslüman olarak öz değerlerimizle yaşamamız geleneklerimize sahip çıkmamız gerekiyor.

İmanımız taklidi imana doğru kayıyor sadece dilde Müslümanız, Müslümanlığın getirdiği sorumlulukları yerine getirmiyoruz. Bu dünyaya gelmemizin bir amacı var. Bu dünya imtihan dünyası bir otobüs durağı gibi ulaşmamız gereken yerde bir süre beklemek...

Esas var olan sahih olan ahiret hayatımıza göre şekillendirmek gerekiyor. Günahlarımız artık bizde vicdan azabı uyandırmıyor. Televizyonlarda İslam'a aykırı batı ağırlıklı film, program v.s. her şeyden etkileniyoruz. Onların hemen hemen her halini kabul etmişiz. Artık baba kızının giyim kuşamına karışmıyor ya da karışmıyor. Her neyse görsel medyadan etkileniyor.

defterimizin sayfalarından bir cüz olup hesap gününde önümüze konacaktır. Ganti olmasa da günahkar birer Müslüman olarak sonunda muhakkak cennete gireceğiz düşüncesi hakim olmuş hepimizde. Bu gün bir çakmak ya da bir kıvılcım ateşine bir kaç saniye bile dayanamazken; Cehennem azabına her zerreminin nasıl dayanağını nasıl kabullenebiliyoruz...

Nerede bir Müslüman toplumu varsa İslam coğrafyasının her yerinde muhakkak kan, gözyaşı ve zulüm var. İşte Güneydoğu, Batı Trakya, Filistin, Gazze, Irak, Suriye, Keşmir, Arakan, Çeçenistan, Mali, Bosna, Zülüm altındaki Müslüman kardeşlerimiz şehit oluyor / katlediliyor. Kitabımızla, peygamberimizle, kutsal değerlerimizle alay edildiği yetmiyormuş gibi; erkeklerimiz aşağılanıyor, bacılarımız kirletiliyor. Artık tepki vermez olduk hiçbirine. Bu gidişatın sonu, imamın 72 şubesiinden biri olan buğzetme hasletini de silip götürecektir gibi görünüyor. Ülkemizde halen devam eden başörtüsü zulmü hakeza. Sahi; Sütçü İmam, Nene Hatun, Kara Fatmalar göğüslerini neden kalın yapmışlardı, niçin bayrak açmışlardı küffara ? Haçlılar petriot metriotlarla gelsinler diye değildi herhalde.

Sıla-i rahim ve komşuluk hukukumuz can çekişiyor. Komşu ve akraba ziyaretlerimiz birkaç saniyelik hoş-beş, bir iki dakikalık hal-hatır sorma faslına mahkûm edilmiş. Bu ziyaretler beraberce bir

televizyon dizisi veya film izleme haslıyla bitirilip meyve çay ikramında sonra sohketsiz muhabbetsiz bir şekilde Allah ısmarladık, hoşça kalın, iyi günler, hayırlı geceler, sizde buyurunla bitiyor. Ya da dünyalık işler, tarla tapan, ev araba vesair mevzular. Ahirette cennetin banko(!) olduğu varsayımıyla böyle bir hayat sürüyoruz işte. Acı ama gerçekler böyle.

İki saatlik bir filmi zevkle sıkılmadan izlemek, günlük 5 vakit namaz toplamı 1 saat namazı alelacele hayatımızın ve dizilerimizin reklam arasına sıkıştırmak, huşu, tespihat ve duadan yoksun namazlarımızdan sonra, işlerimizin neden yürümediğinin, neden sürekli zor duruma düştüğümüze hayıflanmak mutadlarımızdan olmuş.

Allah'a, Rasulüne, insanlığa, mahlûkata olan borçlarımızdan imtina edip ilahi yağmur misali yardım beklemek ne derece doğru olur bilemiyorum. Kendimize biraz çeki düzen verip samimiyetle tevbe edelim, tevbemizde sadık kılalım. Mesela kendimize / nefsimize her gün on sayfa meal ve hadis okuma kuralı koyalım. Bu kurallarımız sürekli olsun, hayatımızı şekillendirsinsin ki yaşamaktan tad alalım. Rab-bimiz inşaallah bizi doğru yola çıkaracak, bizi daha iyi yarınlara kavuşturacaktır. Son bir not: âcizane son olarak şunu belirtmek isterim. Ben ilk defa yazmak istedim ve bu kadarına muvaffak olabildim. Hatalarım olduysa affola... Allahın Rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Allaha emanet olun.

İslam'ın zina tanımı kapsamındaki aşk hayatını (!) fiilen işliyoruz. Hal böyleyken aile büyüklerimiz bu duruma duyarsız kalıyor. Nur Suresinin 30. ayetinde "Mü'min erkeklerle söyle gözlerini haramdan sakınsınlar". 32. Ayetindeyse "Mü'min kadınlara söyle gözlerini haramdan sakınsınlar, iffetlerini korusunlar" mealindeki ayetlerle evvela erkeklerle, sonra hanımlara zinayı yasak kılmıştır. Aile büyüklerimiz kızlarımızın mahremlerle bakışıp konuşmasına tepki verirken erkeleri daha serbest bırakıyorlar. Allah bize şah damarımızdan daha yakın ve muhakkak yaptıklarımızı görüyor ve kiramen kâtibin melekleri de yaptıklarımızı yazıyor. Aslında şu an yaşadıklarımız bile kendi amel

Allah'a Hesap Vermenin Adı

**Fatima Zehra
EŞİYOK**

**Bizler
çoğu zaman
nefsimizin ve kör
şeytanın istekleri
doğrultusunda hareket
ediyoruz. Şeytan
haramları süsleyerek
helal gösterir,
insanı kötülüğe
sevk eder.**

Vahiy yoluyla indirilmiş son din olan İslam binası; beş temel esas üzerine kurulmuştur.

Hepimizin bildiği gibi bunlar: Kelime-i Şehadet getirmek, Namaz kılmak, Oruç tutmak, Zekat vermek ve Hacca gitmektir.

Büluğa ermiş her Müslüman'ın bu ibadetleri yapması gerekir. Kişinin üzerine farzdır. Kişi bu ibadetleri samimiyetle yerine getirmeli. Ayrıca ibadetlerin ne manaya geldiği akılla değil kalp ile tasdik edilmeli. Kimilerinin ara sıra terk ettiği, kimilerinin hiç kavuşmadığı, kimilerinin ise ondan ayrılınca daraldığı bir ibadete değinmek istiyorum. Günde 5 defa yerine getirdiğimiz ibadetlerin en güzeli olan nama-

za. Allah (c.c) kitabımızda çok kere imandan sonra namaz kılmayı emretmiştir. Günde 5 defa, hem de dosdoğru kılmak kayıt ve şartıyla..

Kişi her ne kadar inandım diyerek ibadetlerini yerine getirse bile, namaz olmadığından dolayı imanı sağlam olmaz. Peygamber Efendimiz (s.a.v); **“Namaz kılmayanla küfür arasında sadece bir perde kalmıştır.”** buyuruyor. Yani; Namaz dinin direğidir. Fakat namaz konusunda dikkat etmemiz gereken önemli bir unsur var. O da, namazı terk etmemektir. Sahabelerden biri Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e: **“ALLAH katında en makbul amel hangisidir?”** diye sormuşlar. Efendimiz (s.a.v) de; **“Az da olsa devam-**

lı yapılandır.” buyurmuştur. Dolayısıyla namazı terk etmek hiç bir Müslüman’a yakışmaz. Ayrıca insan namaz kılarken çok dikkat etmeli. Şeytanın kendisine yaklaşmasına izin vermemeli. Namazın zorbalıkla kılınmaması gerekir. Kişi ruhunun derinliklerinden duyduğu huzurla koşturmalı secdelere. Sevgiliyle buluşmaya temiz ve dünyevi her şeyden arınarak gitmeli. Kişi namaz kılmayı bildiği halde kılmıyorsa; bunun cezası ALLAH katında çok acıdır. Ve hesap gününde hak talep edemez.

Herkes cennete gitmek ister. Ama istemekle olmuyor tabi. Emeksiz yemek olmaz derler. İnsanoğlu cennete ulaşmak için dikenli yollardan geçmeli, zorluklara katlanmalı ve en önemlisi de nefsinin iplerini eline almayı becermeli.

Çocukken bir kıssa okumuştum. **“Bir padişahın iki hizmetkârı vardır. İkisine de 24 altın verir ve onlara “size özel bir çiftlik hazırlattım. Oraya gidin.” der. Hizmetkârın biri 24 altından birini bilet almak için harcar. Diğer hizmetkar ise bilet almadığı halde altınlarının büyük bir bölümünü harcadığından elinde sadece bir altını kalır. Yanındaki arkadaşının onu ikaz etmesine aldırmayarak o son bir altını da harcar ve çiftliğe gidemez.”**

İnce bir düşünmeyle bu kıssadan herkes kendisine bir pay çıkarabilir aslında. Padişah: Yaratan, birinci hizmetkar: namaz kılan, diğeri ise namazların hepsini terk eden insan. Çiftlik cennettir. O 24 Altın ise insanoğluna verilen 24 saattir. Ve o bilet alınan

bir altın ise bir saate tekabül eder. **Bir saat ise 5 vakit namazın süresi.** Yani insan beş vakit namazını dosdoğru bir şekilde kılarca cennete gitmek için biletini almış demektir. Yani bizi cennete götürecek olan önce iman sonra namazdır ki namaz altın bir anahtardır. Rabbim o anahtarı bulmayanlara buldursun, bulanlara ise bir daha kaybettirmesin.

Zamanların en zor zamanı olan ahir zamanda beşerin imanını koruması oldukça güç. Haramlar gözümüze hoş görünür. Unutmamalıyız ki cehennemimin etrafı nefse hoş gelen dünyevi zevklerle doludur. Günde bir saatimizi beş vakit namaza ayıramayacak kadar aciz duruma düşmüş, azabı hafife almış bir ümmet haline gelmişiz. Namaz kılmak bize hadsiz lezzet vermesi gerekirken zorla kılar hale gelmişiz. Günümüzde bizi miknatis gibi kendine çeken bir çok dünyevi şey var. Bizim ise imanımızı kurtarmak için namaz ve çokça dua etmeye ihtiyacımız var. Peygamber Efendimiz (s.a.v) son anlarında: **“Ümmetime söyleyin namazı terk etmesin.”** buyurmuştur. Namazın ne kadar önemli bir ibadet olduğunun bilincinde olmayan Müslümanlarla beraber yaşıyoruz. Her Müslüman nefsinin ve şeytandan muzdarip?

Namaz zamanı

Bizler çoğu zaman nefsimizin ve kör şeytanın istekleri doğrultusunda hareket ediyoruz. Şeytan haramları süsleyerek helal gösterir, insanı kötülüğe sevk eder. Ve en acısı da namaza ayıracak yeterli vaktimizin olmadığını telkin eder.

Şimdi kendimize dönüp bir bakalım. Ezelden beri en büyük düşmanımız olan şeytana ve nefsimize nasıl da boyun eğiyoruz. Çobanın sürüsü gibi niçin bunların önünden ilerliyoruz. Bunun böyle olmaması gerekirdi. Bize vaz edilen ve bizlerin de evlatlarımıza vaze-deceği şeyler bunlar değildi. Hep beraber Rızalillah için tevbeyle arkasından şükürlerin padişahı olan namazla Allahu zülcelala şükredip, tevhid safında duralım gayrı.

Keleş Mustafa

Niğmetullah UÇAR

*Mesajla öğrendim vadesi dolmuş
Rahman'a kavuştu Keleş Mustafa
Acı çekiyordu dertten kurtulmuş
Mevla'yla buluştu Keleş Mustafa*

*Bin dokuz yüz yetmiş bir doğumludur
Anası Güllü'dür Mehmet oğludur
Saygılı, hürmetkar, sevgi doludur
Çetmi'de doğmuştu Keleş Mustafa*

*Babasına köyde keleş denirdi
Annesi tarafı gölükçülerdi
Kahveci kızını ona eş verdi
Gönlünce bulmuştu Keleş Mustafa*

*Büyük oğlu Enes delikanlıdır
Küçük olan Furkan sıcak kanlıdır
Buluğ çağındadır heyecanlıdır
Onlarla uyuştu Keleş Mustafa*

*Dedesinin adı buna verilir
İlk erkek olunca fazla sevilir
Tüm Çetmililerce iyi denilir
Kararlı durmuştu Keleş Mustafa*

*Hakkın rızasını önde tutardı
Dini sohbetlere özlemi vardı
Hayırları sever şerden kaçardı
Kurana uymuştu Keleş Mustafa*

*Antalya'da yaptık Çetmi Şöleni
Onun önerisi buldu beğeni
Dedik yakıştırdık bu işe seni
Zevkle koşturmuştu Keleş Mustafa*

*Her zaman sevildi gülen yüzüyle
Takdirler topladı güzel sözüyle
O iyi biriydi kendi özüyle
Hayatla boğuştu Keleş Mustafa*

*Sekiz ocak günü sabah olmadan
Yanıma gel demiş ona Yaradan
Nasıl olduğunu anlayamadan
Hafiflik duymuştu Keleş Mustafa*

*Gece saat dördtür yataktan kalkar
Dışarıya çıkar etrafa bakar
Canı çıkıyorken üşüdüm sanar
Hak'la buluşmuştu Keleş Mustafa*

*Göçmen camisinde kılındı namaz
Bir ikindi vakti hava çok ayaz
Helallik alındı yapıldı niyaz
En önde durmuştu Keleş Mustafa*

*Kırcami'de ona kazıldı mezar
Gömerken dostları son görev yapar
O şimdi huşuyla orada yatar
Duayla konmuştu Keleş Mustafa*

Recep Hasan Anısına

Halis Yazıcı

**Halis'im feryad-ı figan eyleme
Yerini yurdunu viran eyleme
İsyana götüren kelimeler eyleme
Bir dost kaybettim dosttan ileri.**

2 Ocak 2013 Çarşamba günü sabah namazını müteakip Antalya Kepez Bölgesi Düdenbaşı Mahallesindeki Konyalılar Camiinden verilen cenaze salası sonrası can dostum, çocukluktan buyana arkadaşım, sırdaşım, çok sevdiğim değerli dostum Hasan Bayram'ın (Recep Hasan) Hakkın rahmetine kavuştuğunu öğrendim. Ruhu şad mekânı Cennet olsun. Çok üzuldüm, üzgünüm. Fakat Allah'ın emri, doğmak da ölmek de haktır. Hakkın emrine riayet etmek zorundayız.

Çok kısa olarak onunla nasıl arkadaşlık ettiğimizi anlatacağım. Benim de abla kabul ettiğim onun ablası olan Fadime

Turan (Kuru Hüseyin'in eşi), benim de merhum Bedriye ablamı bağdan taraflara süpürge yolmak, çitlik sıyırmak amacıyla annelerimiz babalarımız gönderirlerdi. Hasan ile ikimizi de yanlarında yoldaş olarak gönderirlerdi. Biz daha sübyan çocuk idik. Bir iş görmez yanlarında gelir giderdik. Daha ilkokula gitmiyorduk. İşte o günden kalma arkadaşlığımız bu günlere kadar devam etti. Arkadaş değil sanki kardeş gibiydik. Benden üç yaş küçüktü. Bu zamana kadar birbirimize hiç kırgınlığımız olmadı. Arkadaşlık öykümüzün temeli budur. Ruhu şad olsun. Onu hiç unutmayacağım.

>>>

Çarşamba sabahı sala verdiler
Bir dost kaybettim dosttan ileri.
Recep oğlu Hasan Bayram dediler
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Karışılmaz haktan gelen fermana
Ecel denilen şey gelmişse cana
Ne derde deva var nede bir şifa
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Nihayeti geldi hüdanın emri
Tecelli eyledi cana eceli
Son zamanda kesilmişti mecali
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Ömrünü bu kadar vermiş yaradan
Galipte gitmeyen var mı dünyadan
Süresi dolunca gitti buradan
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Daha sübyan iken arkadaş olduk
Birbirimize hem sırdaş olduk
Ana baba ayrı biz kardeş olduk
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Hasret gitti vatanına yurduna
Hekim çare bulamadı derdine
Değer verdi insanların merdine
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Akmunar Çakıllı Dikmen'i özlerdi
Çetmi'nin Sesi'ni okur izlerdi
Yüzü güler iken içi sızlardı
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Ümit kesmezdi yarınlarından
Hasan efendi'nin torunlarından
Hocanın recebin oğullarından
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Kardeşleri Mehmet ile Ramazan
Kardeşlik görevin yaptı o zaman
Dost atına bindi gitti ben kaldım yayan
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Sardılar bedene beyaz kefenin
Koydular toprağa o nazik tenin
Karışılmaz hüdam emrine senin
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Yazar yazar bitmez dostun yazısı
Dinmez olur yüreklerin sızısı
Öksüz kaldı Evren ile Arzu'su
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Dostum bu sözleri yazarsın diye
Dilim de varmıyor öldü demeye
Çetmi'nin Sesi'ne olsun hediye
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Aşığa cebeli dağlar yol olur
Sevgi ile yanan gönül kül olur
Bari hüdam çağırılmışsa gel olur
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Yanında damadı Evren'i ile
Kardeşi Ramazan koydu kabre
Eşi dua etti affeyle diye
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Ezelinden bilir idim huyunu
Arzular dururdu Çetmi köyünü
Hatırdan gönülden çıkarmam ama
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Ona bir taş attım ağrıdı başım
O bıraktı gitti tek kaldı taşım
Bundan böyle olmaz öyle bir işim
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Yazısı sözleri bitmez Halis'in
Yine kaybettim dostun birisin
Mevla'm akıbetin hayr eylesin
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Yazıcıoğlu yazar usanmaz bıkmaz
Geçen günlerimiz hatırdan çıkmaz
Umarım dostlarım kusura bakmaz
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Hasan Bayram için yazdım derledim
Bir hatıra olsun diye söyledim
Sözü uzatmaya lüzum görmedim
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

Halis'im feryad-ı figan eyleme
Yerini yurdunu viran eyleme
İsyana götüren kelim eyleme
Bir dost kaybettim dosttan ileri.

ATIŞMA

Halis Yazıcı – Hasan Bayram

Bir rakip ararım atışacağım
Var mısın yok musun Recep'in Hasan
Seninle yine kapışacağım
Yine Karşındayım Recep'in Hasan

Aradığın adam seni susturur
Sanma ki Recebin hasan boş durur
Zehirli ot yedirince kusturur
Dili çok uzamış bizim Halis'in

Seni kimden nerelerden sorayım
Hangi kırdı çayırdı bulayım
Pozunu mu postunu mu alayım
Neyine susadın recebin Hasan

Beni ne ararsın ben bir yazarım
Kırda çayırdı ot mu ararsın
Pozum postum ağır gelir susarsın
Yolu çok uzamış bizim Halisin

Mekanın nerededir neredesin sen
Karşıma çıkarsan olursun pişman
Eski dostun ile düşman olursun
Biraz akıllı ol Recebin Hasan

Mekanım dünyadır ölürsem ahret
Sana çok söyledim bilmedin kıymet
Gel seninle biraz edelim sohbet
Dalı çok uzamış bizim halisin

Bayram oğlu gitmiş Mazı dağına
Ne soluna bakar ne de sağına
Yazıcıoğlu düşürürse ağına
Kurtuluş yoktur Recebin Hasan

Mazı dağı benim mekanım evim
Sağıma soluma bakar giderim
Seni tarihlere yazar giderim
Sözü çok uzamış bizim Halis'in

Aziz dostum sözlerime darılma
Koşar adım gidip kendini yorma
Kafa tasın kel ya bıyıklar burma
Yollarda geçerim Recebin Hasan

Sözlerine cevap verdim darılmam
Adam gibi gider yolda yorulmam
Bıyıklarım burma diye kurulmam
Beli çok eğilmiş bizim Halis'in

Sağ gözü perdeli solundan bakar
Şaşkın bakışları yürekler yakar
Kuru sıkıları havaya atar
Düğünde bayramda Recep'in Hasan

Sen yalan söyledin kör olan sensin
Şaşkınların sen önünde gidersin
Attığım sıkıyı yutan da sensin
Boynu çok uzamış bizim Halis'in

Yaş kemale ermiş gözü görmüyor
Kulakları sağır olmuş duymuyor
Bizim kel baş atışmaya doymuyor
İkide bir taşı yer Recep Hasan

Yaşlarımız aynı görüyor gözüm
Yağların erimiş kalmamış özün
Bastonla gezersin tutmuyor dizin
Sesi çıkmaz olmuş bizim halisin

Yaşlandırdı mazı dağı yokuşu
Yazmıştın Çetmi'ye genel bakışı
Nasıl da vurdular bu kadar taşı
Haline acıdım Recep'in Hasan

Yaşlılık ergenlik çağı demektir
Sözlerim Çetmi'ye iyi demektir
Vurulan taşlara bir dur demektir
Eli çok yorulmuş bizim Halis'in

Yeni girdin altmışaltı yaşına
Mevla'm kolaylıklar versin işine
Çıkar mıydın Boz dağların başına
Hayalinde düşte gör Recep Hasan

Yaşımı sorarsan ons ekiz deyim
İşimi sorarsan boş gezenlerdenim
Gençlikte Bozdağı çok gezenlerdenim
Feleğin şaşırmış kardeşim Halis

Halis Yazıcı – Hasan Bayram

**Arkadaşım Hasan'a Allah'tan rahmet
diliyor, mekânı cennet olsun diyorum.**

İYAK Başkanı Ali Uygur

-Bizden Bir Kuruluş- İnsani Yardım Arama

Kurtarma ve Yardımlaşma Derneği

İnsani Yardım Arama Kurtarma Derneği, Antalya Belek'te faaliyetlerini sürdüren güzide bir kuruluş. İçten içe kimse tanımadan bilmeden faaliyete geçmişler ve bu uğurda çok yol almışlar. Onlar, can'da dahil bütün varlıklarını bu davaya harcamayı çoktan göze almış yıllardır yollarına devam ediyorlar. Kardeşlik, yardım, fedakarlık, cesaret, azim, irade görünmez kılavuzları gibi. Kur'an-ı Kerim'de; **"İnsan için yalnız çalıştığının karşılığı vardır."**

(53/Necm, 39) buyrulur.

Onlar gerçekten çalışıyor. Van depremi esnasında kızımın düşününde misafirlerimdi. Deprem olur olmaz topar-

lanıp gittiler. Gece gündüz yol alıp Van'a ulaştılar...

Kur'an; **"Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz."**

(53/Necm, 60) der. "İmanınızın, Kur'an'ınızın, coğrafyanızın esir edildiği, insanınızın mânevî bir soykırıma uğradığı, tüm değerlerinizin yağmalandığı, sayısız civanın yüreğinden vurulduğu bir ortamda hâlâ nasıl gülebiliyorsunuz?" diye sorar.

Şairin; **"Şarkı görmez, garbı bilmez, edepten yok pâyesi / Bir utanmaz yüz, yaşarmaz göz, bütün sermâyesi."** diye tarif ettiği insanlara misal olacak çok güzel hareketlere imza atıyor İYAK.

İYAK

“Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir.” “Şarkta bir Müslüman’ın ayağına diken batsa, garptaki bir Müslüman bunun acısını duyup üzülmezse, o onlardan değildir.” Bu yuran Hadis-i Şerifin gereğini hayatlarına hakim kılmaya çalışan insanların toplanma merkezi İYAK.

“Yeryüzündeki canlılara merhamet edip acıyın ki, gökyüzündekiler de sizlere merhamet etsin” emri bütün Müslümanlara şamil. Onlar, keçi yavrusunun Dicle nehri üzerindeki bir köprüden geçerken, bu köprünün kendi ihmali sonucu harap olarak ayağının kırılmasına sebep olması ihtimaliyle tir tir titreyerek hüngür hüngür ağlayan Hz. Ömer’in takipçileri.

Onlar, İYAK çatısı altında birleşen bizden insanlar. İyak’ın Kurucu başkanı sayın Ali Uygur’dan çalışmaları hakkında bilgi aldık. O bilgileri

sizlerle paylaşıyoruz. Umarız sizlerin katkılarıyla İYAK daha da gelişir, güçlenir ve bütün karanlıkları aydınlatmaya devam eder..

İyak’ın temel görevi ve kuruluş amacı nedir?

Deprem ve sel gibi doğal afetlerde mahsur kalmış, denizde, nehirde, karada kaybolmuş insanlara arama kurtarma faaliyetleri ile yardımcı olmaktadır. Toplam 12 üyesi bulunmaktadır.

Arama kurtarma ve insani yardım noktasında herhangi bir eğitim aldınız mı?

Dernekte görev yapan personelin tamamı dalgıçlık, itfaiye eğitimi, ilk yardım, enkaz altı arama kurtarma gibi eğitimleri aldılar ve almaya devam etmektedir.

Hangi kurum ve kuruluşlardan eğitim aldınız?

Antalya’daki farklı dalış okullarından “BALIK ADAM EĞİTİMİ”

İstanbul Büyükşehir İtfaiye Okulundan “MAHSUR KALANLARA ULAŞMA” yöntemleri. Sağlık Bakanlığı’na bağlı İLK YARDIM KURSLARINDAN ilk yardım eğitimleri aldık.

Başlangıcından günümüze kadar faaliyetlerinizin neler olduğu hakkında bilgi verebilir misiniz?

2009 yılının Aralık ayında İngiltere’den başlayan ve Gazze’ye doğru yola çıkan “Filistin’e Özgürlük konvoyu’na iki ekip elemanını göndermiş, Antalya’daki hayırsever insanların yardımlarını ambargo altındaki Filistinli kardeşlerine ulaşmasında görev almış, oradaki halk ile tek yürek olmuştur.

İYAK Merkezi

27 Mayıs 2010 tarihinde Gazze'ye doğru yola çıkan **MAVİ MARMARA** Gemisine 4 çalışanı ile katılmış, 31 Mayıs'taki İsrail'in hain saldırısında Filistin'e Gazze'ye yardım görevi fiziksel olarak kesintiye uğratılmış; fakat insani ve vicdani görev başarıyla tamamlanmıştır.

Suriye'deki iç savaştan kaçıp Lübnan'a sığınan mültecilere insani yardım götüren ekibe de bir gönüllüsünü göndermiştir.

Hem ülkemizden hem de diğer ülkelerden vicdanların adeta dile geldiği Somali'ye yardım çalışmalarına da ekip-ten üç gönüllüsünü göndermiş bir nebze de olsa oradaki yaralara merhem olmaya çalışmıştır.

Antalya'nın Okurcalar beldesinde paraşütüyle yere düşen turiste ilk yardım müdahalesinde bulunarak sağlık kuruluşuna sevk etmiştir.

Antalya'nın Serik ilçesine bağlı Pınargözü Köyündeki sel felaketinde 7 Gün boyunca İl Afet Acil Durum Müdürlüğü ile birlikte arama ve kurtarma faaliyetlerine katılmıştır.

Antalya'nın çeşitli bölgelerindeki ırmaklarda yaşanan boğulma olaylarında arama kurtarma faaliyetlerine katılmış, beş kişinin bulunup sudan çıkarılmasında görev almıştır.

Van'da yaşanan Deprem felaketinde Erciş bölgesine 9 Ekibiyle beraber gitmiş, 4 Gün boyunca Arama kurtarma faaliyetlerine katılmış, 9 kişinin canlı olarak kurtarılmasında görev almıştır.

Suriye'de meydana gelen olaylar sebebiyle, mazlum ve mağdur duruma düşürülmüş mülteci kardeşlerimize sonbahar ile birlikte, kışın dondurucu soğukları göz önüne alınarak, uyku tulumu, muhtelif giyecekler, battaniye ve giyecek malzemeleri temin edilmiş ve götürülmüştür.

Yine Suriye'deki kardeşlerimize Antalya yöresinde yetişen sebze ve meyveler bir tır aracılığıyla ulaştırılmıştır.

Son olarak mültecilerin ısınma problemleri dikkate alınarak bir tır dolusu odun nakledilmiştir. Derneğimizin Suriye'ye yapmış olduğu yardımlar Türkiye içerisinde barınan mültecilere değil, Suriye içerisinde kamplarda yaşamak mecburiyetinde kalan kardeşlerimize ulaştırılmıştır.

Ayrıca her an arkadaşları-

mız o bölgede (Suriye) yardım faaliyetlerini organize etmek için birer hafta süreyle dönüşümlü görev yapmaktadırlar.

Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Bizim sloganımız: **"Kardeşlik Sınır Tanımaz"** ölçüsüdür ve amacımız: İnsanlığı ayakta tutmaktır. Derneğimiz bütün eğitimlerini ve yurt içi ve yurtdışı faaliyetlerinin giderlerini kendi 12 kişilik üyelerinin katkıları ile karşılamaktadır.

İSTEKLERİMİZ: Toplumun bütün kesimlerinden, **hayırda yarışmak** uğruna kendilerinin de bir şeyler yapmaları, derneğimizi ve faaliyetlerini yakından takip etmeleri... Ulaştıracakları yardımlar noktasında lüzum görürlerse bizi aracı kılmaları ve daha iyi faaliyetler için maddi manevi katkıda bulunmalarındır...

RÜYA

ÇİÇEKÇİLİK

Alibaki ÖZÇETİN
0.332 35000 80
0.536 857 97 56
0.507 316 34 84

Şükran Mahallesi Sırçalı Medrese Caddesi No: 13/A (Medrese Müzesi Karşısı) KONYA

ruya42cicek@hotmail.com

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ EĞTİM MERKEZİ

Azim - Firdevs Aslan

Tel : 0242 338 38 06

Gsm: 0535 213 13 69

- A1 - Motorlu Bisiklet (vitesiz)
 - A2- Motosiklet (vitesli)
 - B - Otomobil, Minibüs, Kamyonet
 - E- Otobüs
 - H- Hasta ve Sakat Araçları
- Ehliyetleri Verilir

**TRAFİK KURALLARINA UYALIM,
UYMAYANLARI UYARALIM!**

**Trafik
Hayattır!**

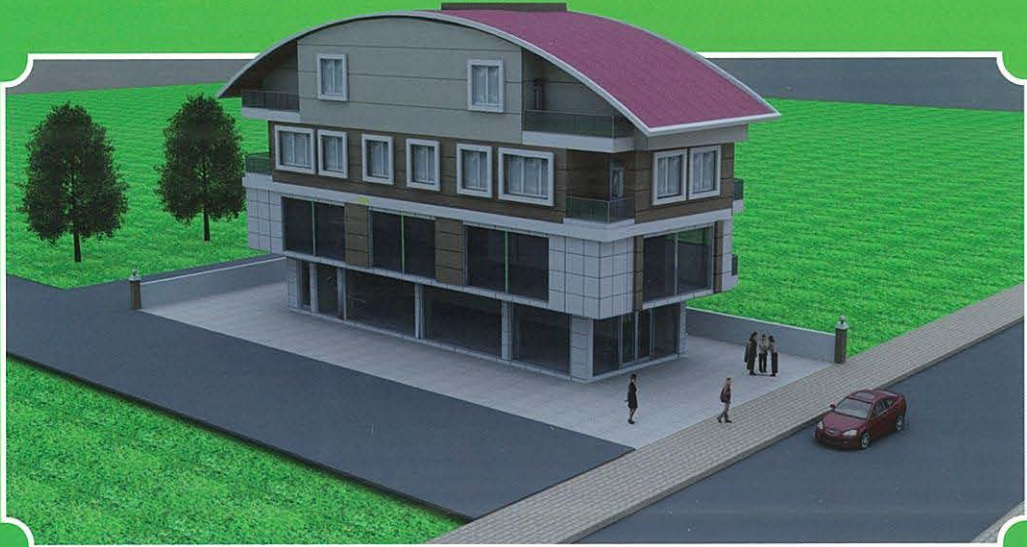
Çevreyolu Düdenbaşı Mah. Gazi Bulvarı 2300 Sk.
No:13 Köse Mehmet Apt. K:2 D: 3-4 / ANTALYA

SATILIK LÜX DAİRELER KAT KARŞILIĞI ARSA ALINIR

AHU İNŞAAT YILDIZ PARK KONUTLARI

Tel: 0242 325 99 44

HÜSEYİN YILDIZ - RAMAZAN SEVİNÇ - METİN YILDIZ

0532 616 6231

0532 635 3278

0530 549 31 64

info@ahuinsaatemlak.com

www.ahuinsaatemlak.com

KEPEZ BELEDİYE BİNASI KARŞISI ANTALYA